Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

ÎNFIINŢAREA MINISTERULUI TURISMULUI PRIN PROGRAMUL DE GUVERNARE AL PSD, O „IDEE MAJORĂ“ A ACESTUI PROGRAM
pag. 7

ZIAR ANTI-SISTEM

COMPONENŢA GUVERNULUI SORIN GRINDEANU
pag. 20

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: Dumitru BOŢILĂ ● Anul XII - Nr. 339 - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● 9-24 ianuarie 2017 ● 1,5 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

„DESTĂINUIRILE LUI GHIŢĂ – PATRONUL ROMÂNIEI TV“, „ZGUDUIE“ POLITICA PENALĂ ROMÂNEASCĂ DIN TEMELII, DAR „NU O MIŞCĂ“ PE CODRUŢA KOVESI
pag. 12

POLEMICĂ NECESARĂ PRIVIND ORTODOXIA ROMÂNEASCĂ
pag. 8

EDITORIAL

Mineriadele – lupta dintre est şi vest

O ABORDARE CORECTĂ A CELOR DOUĂ EVENIMENTE IMPORTANTE DIN ISTORIA ROMÂNIEI

Revoluţia din 22 decembrie 1989 – „scoasă de la naftalină după 27 de ani“

Pentru a înţelege evenimentele date în titlu, trebuiesc făcute câteva precizări absolut necesare din punct de vedere politic, economic şi militar. Secolul XX poate fi considerat ca un secol prin care marile puteri Europene, inclusiv America, au încercat şi probabil au şi reuşit, o reîmpărţire teritorială a lumii, ca urmare a apariţiei în primul rând a influenţei SUA asupra Europei, dar şi slăbirea influenţei Angliei în Europa, datorită dezinteresului său, urmare a colosalului imperiu pe care îl domina. În schimb, în Europa, Germania nu mai putea „sălăşui“, în interiorul graniţelor sale, simţind nevoia unei expansiuni teritoriale, datorită faptului că în decursul istoriei, o bună parte din Europa, era dominată de „influenţa germanică“. Aceste lucruri au dus la apariţia primei conflagraţii mondiale, începută în anul 1913 şi terminată în 1918. La aceasta, o contribuţie esenţială a avut-o România, sau mai „istoric“ – Principatele Române şi Transilvania, după 600-700 de ani de influenţă austro-ungară, otomană, ţi din secolul XVIII, rusă. Putem, fără să greşim, să targem concluzia că secolul XX a fost un secol al cuceririi de teritorii, materializată prin cea mai importantă dezvoltare a ştiinţei şi tehnicii de care au beneficiat „statele militare“. Mai mult decât atât, aşa cum spunea filozoful Andre Marlot, „secolul XX va fi religios... sau nu va fi nimic“. Dacă religia, în ultima sută de ani, nu a jucat „cartea sa necesară“, datorită slăbiciunii „cultului papal“, dar şi datorită întăririi puterii Imperiului Rus în care „ortodoxia“, făcea legea pentru credincioşi. După ce secolul XIX primise lovitura de moarte prin Revoluţia din 1848, o revoluţie a renaşterii burgheziei Europene în lupta sa împotriva feudalismului conservator, secolul XX a fost de departe cel mai violent secol din punct de vedere al relaţiilor dintre cele aproape 200 state mai mari sau mai mici, care îl compun. Amintim în acest sens, loviturile distrugătoare date Japoniei de americani, prin bombardamentele atomice, care deşi punctuale, au contribuit esenţial la deznodământul celui de-al doilea război mondial. Acesta s-a dorit a fi un război fulger, între doi dictatori, dar care s-a terminat după aproape 5 ani. Referitor la cifra anilor, putem spune fără să greşim, că cel de-al doilea război mondial nu s-a terminat la 9 mai 1945. El a continuat

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 24 29 27 16 25 37

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

sub alte forme şi în alte părţi ale globului. În acest sens, amintim conflictele din Indochina, Cambodgia, Coreea de Nord şi Coreea de Sud, care au dus în final la crearea Marii China, care includea în ea la nivelul anilor 1946, o populaţie de peste 1,200 miliarde locuitori. La toate aceste evenimente, a contribuit SUA, care nu mai putea datorită dezvoltării economice şi imensului teritoriu bogat, să se dezvolte în interiorul graniţelor sale. Aceste evenimente militare şi politice, au continuat sub diverse forme. Forma cea mai sângeroasă a fost cea militară, practicată în Peninsula Indochineză, pentru ca apoi, „America să se ocupe" de puternicul Imperiu din Asia, dominat şi controlat de Anglia. Deşi după război americanii au devenit adversari declaraţi ai Rusiei Sovietice, ei au colaborat intens în acdrul ONU, prin iniţierea aşa-zisei mişcări de eliberare naţională, în urma cărora, după 1946, au apărut cca. 60-70 de state noi independente, devenite „state nealiniate", care erau la discreţia marilor puteri „cele 5", care şi-au împărţit votul la ONU şi în Consiliul de securitate, stabilind „noţiunea de VETO", care nu a fost altceva decât o formă de dominaţie a lor asupra lumii, aceasta fiind condusă de: SUA, URSS, în prezent federaţia Rusă, Anglia, Franţa şi China. Perioada de aproape 70-80 de ani până în prezent, a fost destul de bogată în evenimente politice, economice şi militare, încât spaţiul nu ne permite să le dezbatem amănunţit şi nici cel puţin să le putem enumera. În schimb, putem doar să le caracterizăm ca o luptă surdă de dominaţie şi de „păcăleală politică" între cei 5 membrii permanenţi ai Consiliului de securitate, în care fiecare dintre ei înceracu să-şi „valorifice interesele statelor respective". China a încercat şi chiar a reuşit să oprească influenţa americană şi sovietică în Orientul îndepărtat deţinută de japonezi, sovietici şi americani. Şi doar atât. China a fost, este şi va fi, probabil un blestem pentru omenire, datorită „perocolului biblic", de dominaţie a rasei galbene asupra Terrei. Deocamdată, tehnologia americană a oprit expansiunea numerică a Chinei, conducătorii acestei ţări fiind obligaţi să se preocupe de „evenimentele conomice din ţara lor", pentru a da de mâncare numărului uriaş de populaţie care a ajuns la aproape 2 miliarde doar pentru China. După ce americanii aproape şi-au terminat treaba în ASIA şi în zona Pacificului, în aceeaşi perioadă, Washingtonul nu a uitat de pericolul venit de la marea putere super centralizată generată de Rusia sovietică. Drept urmare, au procedat la dezvoltarea a trei procese politice, militare şi economice. Primul a fost marele plan marshal prin care americanii au dominat economia Europei distrusă în conflagraţie, apoi au fost înfiinţarea prin staţionare a unor forţe militare americane, rezultate în urma debarcării din Normandia, din 1942 şi stabilirea graniţei dintre sovietici şi americani pe Elba. În acest context, a avut loc o pedepsire puternică a celor care au fost adversari militari, respectiv o pedepsire grea a conducătorilor militari din ţările blocului hitlerist. Dacă pe aceştia sovieticii i-au exterminat, amintim în acest sens pe Mareşalul Antonescu şi ceilalţi, americanii în schimb i-au selectat, i-au importat, punându-i să lucreze în interesul lor. Drept urmare, nemţii au fost cei care au pus la dispoziţie rachetele V1 şi V2 care i-au speriat pe englezi şi care au contribuit esenţial într-o perioadă foarte scurtă, la perfecţionarea celor două bombe atomice, care au stabilit terminarea războiului. Ca o consecinţă pentru România, ţara noastră a intrat în sfera de influenţă a URSS, ca urmare a înţelegerii de la Ialta, dintre Churcil, Stalin şi Rozbert. Sigur că nici americanii nu au stat cu mâinile încrucişate. Au propus imediat după război un plan de întrajutorare cu alimente de care a beneficiat şi România, condiţionată fiind de o apropiere faţă de politica americană. Acest lucru nu s-a putut realiza, datorită opunerii sovieticilor, care a culminat cu două evenimente importante strategic pentru România: sovietizarea României prin numirea la 6 martie 1945 a Guvernului Doctor Petru Groza, influenţat fiind de Moscova, apoi alegerile nedemocratice din noiembrie 1946, care au culminat cu scoaterea din Parlament a partidelor istorice şi câştigarea alegerilor de BPD (Blocul Partidelor Democratice), condus de comuunişti, ultima lovitură dată României şi democraţiei a fost obligarea abdicării Regelui Mihai după îndelungi mişcări stradale şi proclamarea Republicii populare Române la 30 decembrie 1947. A urmat o perioadă drastică de influenţă sovietică, concomitent cu măsuri alerte de paltă a datoriilor de război către Rusia, deşi rolul României privind soarta celui de-al doilea război mondial, a fost hotărâtor şi doar prin faptul că nu s-a mai pus în valoare planul de apărare al nemţilor pe aliniamentul Galaţi-Focşani-Nămoloasa, care ar fi întârziat războiul cu cca. 6-7 luni, timp în care Hitler putea fabrica bomba atomică. Aceasta ar fi putut fi dată în primul rând asupra Moscovei, ceea ce ar fi fost un dezastru militar pentru sovietici şi americani, pentru că Franţa şi Anglia nu mai conta din punct de vedere militar. Aceasta în condiţiile în care Franţa avea doar un corp de armată în Algeria condusă de generalul de Gaulle, iar Anglia abea dacă se putea se putea apăra de bombardamentele distrugătoare a Rachetelor V1 şi V2. Începând cu 1948, americanii au declanşat o strategie câştigătoare în timp, în care propaganda era cuvântul de ordine prin care era preaslăvită ordinea şi democraţia americană. În acest context, după ce regele a abdicat, propaganda posturilor de radio numeroase instalate în Grecia, Italia, Germania de Vest, Anglia, chiar din America, făcea ca sigură venirea americanilor în anii 1950, apoi în 1951, etc. Şi românii au aşteptat. În munţi, începând cu 1949, puncte de rezistenţă ale armatei române au fost decimate până în 1955, ultimul grup a fost al col. Arnăuţoiu, în Munţii Făgăraş. În aceeaşi perioadă şi până la 22 decembrie 1989, vestul european nu a făcut altceva decât să decredibilizeze puterea economică a României. Drept urmare, vestul avea ca ţel în primul rând investiţii uriaşe în economia României a anilor 1970-1980, care în final a generat nemulţumiri uriaşe asupra populaţiei, care asculta tot mai frecvent posturile vest-Europene, în care îndemna populaţia să emigreze în statele din Occident, datorită lipsurilor existente ca urmare a eforturilor aberante de industrializare. Ţările Vestice cumpărau din România tot ce se putea cumpăra, cu precădere produsele agricole de care România nu ducea lipsă. Mai mult decât atât, toate statele din vest exportau în România echipamente şi tehnologie care erau pe punctul de a fi depăşită, aceste ţări având în mapă noile tehnologii. Datorită acestui lucru, cetăţenii occidentali cumpărau cantităţi uriaşe de produse alimentare din România, produse nepoluate, care făceau viaţa occidentalilor frumoasă, iar viaţa românilor, în graniţele ţării, din ce în ce mai grea. Această perioadă a început cu anul 1980, când instituţiile financiare americane şi occidentale au mărit dobânzile, au micşorat cursul dolarului, încât produsele româneşti puteau fi cumpărate de occidentali la preţuri de nimic. Această perioadă de 10 ani a fost cea mai grea perioadă economică pe care românii nu au putut să o accepte. Drept urmare, tot mai mulţi români emigrau în vest, în condiţiile în care nivelul de viaţă asigurat de Occident era incomparabil mai mult de cel din România. Problema se pune cum de românii nu şi-au dat seama? Problema era simplă. Ţările din Vest erau ţări dominante, aveau colonii pe care le exploatau în Africa şi ASIA, pentru care plăteau preţuri derizorii. Începând cu anul 1987, nemulţumirile populaţiei autohtone româneşti căpătaseră elemente de revoltă socială, cu toate eforturile pe care Guvernul şi Statul român din acea perioadă încercau să le atenueze. Cert este că apogeul acestor greutăţi ajunsese la sfârşitul anului 1989 la limita suportabilităţii, încât au avut loc unele manifestări ca cea din 1987 la Braşov sau a minerilor din Valea Jiului. Aceasta în condiţiile în care rezerva de valută a României în decembrie 1989 atinsese 2 miliarde de euro, iar România nu avea nicio datorie, la nicio bancă din Occident, ci doar faţă de rubla sovietică. Conducătorul statului nu a declanşat o măsură notabilă privind viaţa majorităţii cetăţenilor. Sigur că un miner, atunci cu 5000 lei cât era câştigul unuia calificat, putea trăi destul de bine, având asigurată gratuit locuinţa şi hrana. Promisiunile din 22 decembrie de mărire cu 200 lei a salariului, pentru a-i linişti pe demonstranţi era destul de neacceptat pentru populaţie. În aceste condiţii, putem trage concluzia că propaganda posturilor de radio a căror număr crescuse în ultimii ani foarte mult, a generat o stare de revoltă generală care a contribuit esenţial la deteriorarea climatului politic, economic şi chiar militar. Aceste măsuri de denigrare a sistemului românesc care doar istoria poate dovedi dacă a fost bun, rău sau criminal, cum spun unii dintre cei care acum se declară „zeloşi anticomunişti", dar care au dus-o destul de bine în sistemul în care au trăit. Oare pot spune o serie întreagă de scriitori precum Dinescu, Caramitru şi alţii ca ei, că au dus-o rău în aşa-zisul comunism? Sigur că Dinescu şi-a văzut visul cu ochii, îmbogăţindu-se, îndemnându-i pe cei care îi îndemna să fugă în capitalism să muncească acum pentru el. Într-un cuvânt, Guvernele Occidentale şi capitalismul Occidental, în perioada anilor 1980-1989, se aflau într-o perioadă de criză economică puternică, şi doar distrugerea Zidului Berlinului şi expansiunea economiei capitaliste către ţările din zona de influenţă sovietică au scăpat aceste ţări de "foamea occidentală". Toate acestea au generat probabil, un plan pus la cale de strategi din America şi unele ţări occidentale, pentru dominarea şi distrugerea economiei, pentru ca România, cu precădere, care era de câteva sute de ani "grânarul Europei", să devină o colonie a marilor ţări europene. Acest lucru a fost generat de transformarea "Asociaţiei Cărbunelui şi Oţelului" în UE, în care America va deveni dominantă ca putere economică, militară şi politică. La toate acestea au contribuit esenţial măsurile militare luate începând cu 1991 prin declanşarea războiului din Golf, care aveau ca scop acapararea celei mai importante bogăţii a planetei, "aurul negru" reprezentat de petrol. Acsta a fost contextul în care starea revoluţionară a populaţiei române a determinat o stare de anarhie generalizată în toate sferele de activitate ale ţării, anarhie care continuă şi în prezent, după 27 de ani. Pentru a înţelege aceste lucruri, vom dezbate matur, bazându-ne pe cunoştinţe de la faţa locului privind modul în care imediat după 22 decembrie 1989 a avut loc desfăşurarea a două evenimente importante, ca urmare a "anarhiei impuse din vest" şi care au generat revolta din 22 decembrie 1989 şi mineriadele din deceniul IX al secolului XX.

DUMITRU CÂRCENI

Domnilor parlamentari. Mai sunteţi "organul reprezentativ suprem al poporului român"? Dacă DA, atunci cum?

MONICA MACOVEI, ÎNFIINŢÂND DNA, A ÎNCĂLCAT CONSTITUŢIA LA ART. 131

Controversatul ordin 2184/2006

Fără nici o discuţie, timp de 25 de ani, România a fost "bântuită" de o anarhie fără precedent, în toate sectoarele vitale ale statului. Putem spune fără să greşim, că această stare de lucruri, o putem asemui cu perioada de după 1848 (perioada Revoluţiei) şi până la perioada redeşteptării naţionale a clasei politice, când în 1859 a fost ales Cuza ca domnitor. Până la această perioadă, ca şi în prezent, cele două principate române care au stat la baza înfiinţării statului numit România, au fost bulversate economic, politic şi militar de interesele marilor puteri Europene precum: Imperiul Austro-Ungar, Germania, Rusia, Anglia, Franţa şi Turcia. Am lăsat la sfârşit Turcia, pentru că influenţa acesteia manifestată asupra Principatelor române timp de peste 300 ani, datorită presiunilor marilor puteri, scădea pe zi ce trece culminând cu înfrângerea de la Plevna în 1877. Aşa cum spuneam, anarhia actuală s-a mai întâlnit doar după 1848 când Europa s-a "revoluţionat" împotriva unui sistem anacronic politic, economic şi chiar militar. Primele semne lea dat Revoluţia Franceză, iar ultimele de acest gen le-a dat Revolta românilor din 1989. Şi Franţa pe care am amintito mai înainte, "după revoluţionare", a urmat o perioadă deosebit de lungă de anarhie, care trebuie spus, continuă şi în prezent. România în decursul existenţei sale, în afară de "revolte sporadice" înnăbuşite în sânge, nu a avut o perioadă aşa de lungă de anarhie decât după 1989. Cine a determinat această anarhie este o problemă importantă pe care istoricii, academicienii, Academia Română, oamenii de cultură care încă mai au "în cap cultură şi nu interese economice cum este a lui Liiceanu", au datoria faţă de ţară să o spună public, iar mijloacele media să nu mai fie obediente politicienilor, prezentând cu obstinenţă interesele unora sau a altora, lăsând de izbelişte interesele naţionale. Văzând modul de prezentare a analiştilor politici pe principalele posturi de ştiri TV, de la România TV, B1 TV şi Realitatea TV, putem trage concluzia că acestea sunt fără nici o responsabilitate faţă de ţară, faţă de prezentarea unei situaţii corecte, unii dintre analişti transformându-se făţiş în "acuzatori", la fel ca unii acuzatori politici din perioada 1945-1989. Anarhia a distrus România ca stat şi ca naţiune, iar instituţia coordonată constituţional de "autoritatea judecătorească" (art. 124-134), are şi ea chiar rolul cel mai important de sprijinire a acestei anarhii. Toate actele importante din ultimul secol, şi dacă vreţi, din ultimul mileniu, s-au datorat în primul rând greşelilor făcute de "unii membrii ai justiţiei" şi nu de instituţia în ansamblu. Oare cine i-a condamnat pe ţăranii din Răscoala 1907? Oare cine l-a condamnat pe Mareşalul Antonescu la moarte? Oare cine l-a condamnat pe Ceauşescu la moarte dispunând de un verdict fără o judecată dreaptă, bazată doar pe puncutl de vedere al anchetatorului reprezentat de procuror? În schimb, ne mai punem şi alte întrebări pe care actuala justiţie care s-a trezit după 1 ianuarie 2015 având o revelaţie divină asupra unor fenomene grave pe care România le-a trăit şi le trăieşte şi pe care abea acum în ceasul al treisprezecelea, doar unii dintre judecători încep să aibă revelaţii. Numai că, unele dintre aceste revelaţii sunt venite şi impuse doar de procurorii în care Monica Macovei şi-au pus mari speranţe că răutatea domniei sale se va transforma în realitate. Sigur că despre această perioadă s-a ştiut la cel mai înalt nivel European şi Mondial. Sigur că la baza anarhiei româneşti din aceşti 25 de ani, o contribuţie esenţială au avut-o "presiunile" făcute asupra statului privind economia, finanţele, administraţia publică şi armata de către FMI, UE, Banca Mondială, Banca Central Europeană şi nu în ultimul rând, presiune exercitată de SUA, Franţa şi Germania. După 1990, România a ajuns "lada de gunoi" a mărfurilor second hand, de la cauciucuri de maşini, maşini şi obiecte de îmbrăcăminte. Pentru ca acestea să-şi facă locul intereselor acestor ţări, au dispus distrugerea industriei grele, de construcţii de maşini, textile şi a industriei de bunuri de consum, chiar dacă ele au fost construite temeinic încă de pe timpul Regelui Carol I care era neamţ. Se vorbeşte de corupţie? Oare domnul ambasador SUA al anului 2003 când a luat cunoştinţă în Plenul Parlamentului de corupţia generalizată ce a făcut? A tăcut. Marile puteri au tăcut pentru că le-a convenit când, începând cu 1993, s-a distrus pas cu pas sistemul bancar românesc acaparat de sistemul bancar occidental, având ca motto economia de piaţă sau economia funcţională de piaţă. Toate acestea sunt documente pe care un distins jurist profesor doctor Radu Ciuceanu ar trebui să stea la baza celei care în prezent reprezintă "lumina dreptăţii româneşti", în persoana DNA.

Lupta DNA împotriva „statului corupt până în temelii"

Că este adevărat, acest lucru este ştiut de majoritatea cetăţenilor români, numai că, corupţia generalizată nu au descoperit-o românii. Corupţia are rădăcini istorice, iar generalizarea era proprie Imperiului otoman prin ceea ce în România s-a chemat "peşcheş sau ciubuc". În America, corupţia a fost mult mai gravă decât la noi, şi de ce nu, şi în prezent este chiar mai gravă decât în România. Numai că americanii prin clasa politică i-au găsit acoperire care s-a transmis şi marilor puteri Europene. Antidotul a fost numit "lobby". Acesta era politic, militar şi economic. Adică se făcea "corupţie pe faţă". Noi, în cei 25 de ani, am făcut "corupţie prin spate", iar la noi s-a chemat: "mituire, trafic de influenţă, abuz în serviciu, fals în declaraţii, brancudă frauduloasă, spălare de bani", aşa cum i-a venit în minte şi cum ne-au influenţat reprezentanţii unor mari puteri pentru a da lovituri nimicitoare "capitalismului românesc autohton". Se pare că influenţa externă a distrus primele elemente ale marelui capital comercial românesc, după bănci. L-a distrus pe Cornel Penescu, cel care a înfiinţat primul mare supermarket cu capital românesc, iar exemplele ar putea continua. Însăşi apariţia peste noapte în 2004 prin alegerile din decembrie a "fenomenului Băsescu" care la fel ca în alegerile din noiembrie 2014, în doar câteva luni Crin Antonescu şi-a dat demisia nemotivat, aşa cum aproape peste noapte şi-a dat demisia Stolojan, făcând loc prin

(continuare în pagina 4)

(urmare din pagina 3)

“forceps politic European” lui traian Băsescu – iniţiatorul “Ţepelor din Piaţa Victoriei”. Domnia sa, a ales-o “călău juridic” pe doamna Monica Macovei, procuror cu ştate vechi şi cu experienţă a violenţei juridice în sistemul statului comunist. Domnia sa a iniţiat ordinul 2184/2006 pe care îl prezentăm în Facsimil. În spatele acestui ordin a stat nu o lege adoptată în Parlament, cum normal ar fi fost legal şi constituţional, ci un regulament de ordine interioară, Facsimil 2. În acest context, am mai spus şi credem că marii jurişti din Parlamentul României, Curtea Constituţioanlă şi membrii clasei politice, câţi mai sunt liberi în Parlament, să-şi prezinte punctul de vedere dacă acest mod de apariţie a unei legi şi a unei instituţii paralelă cu instituţia procuraturii este legală. Că DNA a luat poziţie fermă împotriva marii corupţii este de lăudat şi chiar de “exportat”, cum s-a întâmplat cu exportul ideii DNA către Bulgaria. Numai că, atunci când a venit ministrul bulgar să vadă “minunile făcute de DNA” au găsit uşile încuiate la instituţia DIICOT, pentru că DNA – instituţie rivală, l-a arestat pe şeful acesteia. Lumea se întreabă: nu faptul că Alina Bica a fost vinovată, ci cum de DNA a reacţionat aşa de târziu?

Ordinul nr. 2184/2006 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al Direcţiei Naţionale Anticorupţie

Văzând propunerea procurorului şef al Direcţiei Naţionale Anticorupţie nr. 568/C din 9 iunie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al Direcţiei Naţionale Anticorupţie,în temeiul art. 140 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Justiţiei, cu modificările şi completările ulterioare,

ministrul justiţiei emite prezentul ordin.

Art. 1.

(1) 1Se aprobă Regulamentul de ordine interioară al Direcţiei Naţionale Anticorupţie, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) La data intrării în vigoare a regulamentului prevăzut la alin. (1) orice alte dispoziţii contrare îşi încetează aplicabilitatea.

Art. 2.

Serviciul de studii, resurse umane şi perfecţionare profesională din cadrul Direcţiei Naţionale Anticorupţie va duce la îndeplinire dispoziţiile prezentului ordin.

Art. 3.

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiţiei,
Monica Luisa
Macovei

Regulamentul DNA 2184/C/2006. „Fata Morgana ilegală“ a justiţiei româneşti

Pentru a înţelege acest lucru, prezentăm publicului modul în care s-a “plămădit” acest regulament. De la început, credem că doamna Monica Macovei a acceptat propunerea procurorului şef al DNA existent la această dată (9 iunie 2006). De la început, pe înţelesul tuturor cititorilor, putem spune că s-a încălcat penal chiar art. 131 şi 132 din Constituţie, cu privire la statutul procurorului. În Constituţie spune că acest Parchet, dacă există, trebuie să fie sub autoritatea Ministerului Justiţiei. În schimb, doamna Monica Macovei, încălcând legea, o trece în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. În schimb, la art. 3, doamna Macovei încalcă şi mai grosolan constituţia prin “DNA este independentă în raport cu instanţele judecătoreşti şi implicit, cu Parchetele de pe lângă instanţe”. În cursul acestui regulament nu se suflă o vorbă despre prevederile privind “sub autoritatea ministrului justiţiei”. De fapt, chiar majoritatea procurorilor sunt nemulţumiţi de influenţa pe care DNA o are asupra majorităţii procuraturilor din sistemul juridic românesc. De aceea, mulţi se

REGULAMENTUL de ordine interioară al Direcţiei Naţionale Anticorupţie

aprobat prin Ordinul nr. 2184/C/2006 al Ministrului Justiţiei Publicat în: Monitorul Oficial Nr. 852 din 17 octombrie 2006

TITLUL I**Dispoziţii generale**

Art. 1 - (1) Direcţia Naţională Anticorupţie este organizată ca structură cu personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi este specializată în combaterea infracţiunilor de corupţie, potrivit legii.

(2) Direcţia Naţională Anticorupţie are sediul în municipiul Bucureşti şi îşi exercită atribuţiile pe întregul teritoriu al României, prin procurori specializaţi în combaterea infracţiunilor de corupţie.

TITLUL II**Organizarea şi funcţionarea Direcţiei Naţionale Anticorupţie**

Art. 2 - Direcţia Naţională Anticorupţie a fost înfiinţată, prin reorganizarea Parchetului Naţional Anticorupţie, la data de 1 septembrie 2002, prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Naţional Anticorupţie, ca structură specializată în combaterea infracţiunilor de corupţie, fiind condusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, prin intermediul procurorului şef al acestei direcţii. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie soluţionează conflictele de competenţă apărute între Direcţia Naţională Anticorupţie şi celelalte structuri sau unităţi din cadrul Ministerului Public, conform legii.

Art. 3 - Direcţia Naţională Anticorupţie este independentă în raport cu instanţele judecătoreşti şi cu parchetele de pe lângă acestea, precum şi în relaţiile cu celelalte autorităţi publice, exercitându-şi atribuţiile numai în temeiul legii şi pentru asigurarea respectării acesteia.

Art. 4 - (1) Direcţia Naţională Anticorupţie are o structură centrală şi o structură teritorială.

întreabă, „cine este oul şi cine este găina” sau „cine a fost primul, oul sau găina”. Credem că la această ultimă întrebare putem da răspuns afirmativ că a fost găina (procurorul subordonat ministrului justiţiei), iar oul este DNA care este produsul doamnei Monica Macovei. Că o fi bine sau o fi rău, doar rezultatele viitoare o vor dovedi. Că economia românească este distrusă şi DNA-ul nu găsesc “cauza generatoare” ci găsesc doar efectele distrugătoare ale dispariţiei în totalitate a economiei româneşti şi subordonarea ei aşa cum a gândit Adrian Năstase, un obedient al marilor puteri europene pe care le-a servit cu devotament când era ministru de externe. Mai mult decât atât, în 2003 a modificat prin referendum Constituţia, încălcând art. 1 din legea fundamentală, introducând punctul g) din Titlul 4-Economia şi finanţele publice “aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanţă cu obiectivele UE”. Să te cruceşti cititorule. Cum de respectabila Curte Constituţională care are ca atribuţiuni tocmai apărarea legii fundamentale, pentru ca instituţiile politice să nu modifice acest articol, aproape tace. Aceasta în condiţiile în care Curtea Constituţională este legal deasupra tuturor puterilor în stat. În aceste condiţii, o viitoare constituţie probabil va fi mai obedientă UE şi SUA distrugând statalitatea României. De fapt, din punct de vedere militar, ce se întâmplă acum, când România nemaiavând independenţă, este în linia întâi în războiul prin care interesele SUA şi Rusia îl vor desfăşura pe teritoriul României. În contextul acestui viitor război, o perioadă de timp DNA îşi arogă dreptul de a face “curăţenie în spatele frontului”, iar populaţia României devenind “carne de tun” în luptele şi armatele dintre cele două super puteri care îşi vor măsura forţele pe spinarea poporului român, a poporului ucrainian, care şi ei s-au “revoluţionat” împotriva corupţiei. Numai că efectele au fost distrugătoare penrtu întregul sistem economic, militar şi politic, iar pierderile umane, datorită acestui conflict sunt incomensurabile, mult mai mari decât cele 4 milioane de victime din Ucraina, a deceniului 3 impuse de dictatura lui Stalin asupra Ucrainei. Trebuie făcută o precizare pentru istorie. Stalin nu a fost rus, nu a fost ucrainian, ci a fost un georgian sadic şi un criminal politic. În acest context, sugerăm cititorilor şi clasei politice să vadă pe internet ordinul nr. 2184/2006 pe acre îl prezentăm pasaje în Facsimil semnat de Monica Macovei, însoţit de regulamentul de ordine interioară al DNA. Acest lucru, pentru a face dovada că cele scrise în material sunt reale şi veridice, şi nu invenţii sau păreri neacoperite de legea fundamentală Constituţia.

DUMITRU CÂRCENI

(continuare în numărul viitor)

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 300 DIN 6-27 APRILIE 2015

Mai bine mai târziu...

NOUL PRIM MINISTRU NĂSCUT PRIN „FORCEPSUL POLITIC"

2016, cu bune şi cu rele!

Au trecut deja mai mult de trei săptămâni de la alegerile parlamentare din 11 decembrie 2016, se cunosc rezultatele, se ştiu majorităţile, s-a făcut la Cotroceni o „discuţie informală" neconstituţională cu unele partide care îşi trimit o parte din foştii parlamentari acasă şi cu unele partide care sperau să aibă deja reprezentanţi prin Camere, şi încă o întâlnire „constituţională" de consultări pentru desemnarea viitorului prim-ministru, majoritatea absolută din noul Parlament şi-a numit propunerea şi aşa mai departe, şi aşa mai departe. Iar în continuare asistăm la un joc de ping-pong între masivul nostru şi lent preşedinte şi reprezentanţii majorităţii din viitorul Parlament. Şi dacă ar fi lent doar în mişcări încă ar mai fi de înţeles: aşa mult cum este se mişcă greu şi cu încetinitorul că, deh, viaţa e lungă şi nu merită s-o zoreşti. Dar bag seamă că preşedintele nostru de republică se dovedeşte lent şi la gândire sau, oricum, la a pricepe cam cum devine chestia cu libertăţile şi încorsetările constituţionale. Sau poate că nici aici n-am potrivit-o şi preşedintele, în mesianica sa închipuire de a fi, se consideră peste reguli şi norme şi în drept să facă orice după cum îl taie, în seniorala sa existenţă, capul. Prostimea poate să aştepte, ce aşa grabă? Se pare că nu-i prea place domniei sale cam cum s-a exprimat electoratul şi încearcă, în dorinţa sa de revanşă, să schimbe algoritme şi adunări pentru a-i arăta el „gloatei" cine-i mai tare şi mai mare-n ţara asta peste care domnia sa a fost numit (nu mă întrebaţi de cine, dar nu pot crede că poporul nostru să fi fost atunci, în noiembrie-decembrie 2014, atât de naiv şi de legat la ochi şi să nu întrevadă colosala parşivenie şi minima sclipire de sinceritate din privirile candidatului molcom şi încet la vorbe din lipsă de idei şi de modestie) un fel de supercrai. Cert este un lucru sau chiar două: acum, la mai bine de trei săptămâni, România nu are Guvern, România nu are buget, România nu are plan de guvernare. Nimic din toate astea. România are numai probe şi dovezi de dispreţ din partea preşedintelui. A respins (fără ca prin Constituţie să aibă acest drept sau libertate) prima propunere făcută de noua majoritate parlementară, fără a justifica într-un fel această respingere alt fel decât, prin deducţia prostimii, că aşa a vrut domnia sa, apoi s-a lăsat aşteptat ca o coctă să dea un răspuns la a doua propunere făcută (pentru a nu arunca ţara într-o criză politică deloc productivă acum la sfârşit/început de an) de aceeaşi majoritate. Am fost rugat să arăt, acum la sfârşit de an, cum văd eu, cu bune şi cu rele, anul politic 2016. Sincer să fiu, mi-e greu să spun ce a fost bun în acest an din punct de vedere politic. Poate doar faptul că s-au desfăşurat în linişte două campanii electorale, una pentru organele puterii locale şi una pentru alegerile parlamentare. De fiecare dată, electoratul (atâta cât a mai rămas ca electorat activ) şi-a exprimat speranţele către stânga politică (chiar dacă cu prea multă insistenţă a tot fost difuzată, prin reţelele online de comunicare, reflecţia lui Petre Ţuţea care spunea că „nu poţi nici săţi faci cruce cu stânga, nici cum să conduci o ţară). De unde trebuie trasă concluzia că poporul, uneori, sau poate întotdeauna se arată mai înţelept decât oricare mare înţelept de unul singur. Ar mai fi de scos în evidenţă modificarea legii privind alegerile parlamentare aducându-se astfel unele modificări şi precizări în legătură cu votul din străinătate. Îmi frământ mintea să mai găsesc ceva pozitiv dar, zău, că nu-mi amintesc şi altceva. Trecând de cealaltă parte a baricadei cred că trebuie să-mi strigaţi, la un moment dat, „stop" pentru a mă mai şi opri deoarece, pornind de la expresii neferice (eu cred că nesimţite) ale unora din tehnocraţii miniştri aruncate pe seama acestui popor prea bun care-i suportă, şi până la enumerarea dovezilor de incompetenţă pe toată linia, pomelnicul este fără sfârşit. Oameni care au fost paraşutaţi pe nu se ştie ce căi în funcţii ministeriale nu s-au jenat să-şi arate dispreţul faţă de România şi de poporul său insultându-le în toate felurile şi n-au ştiut cum să facă pentru a distruge tot ce mai funcţiona cu capital românesc. Şi-au luat aliat cozi de topor din justiţie şi din aşa zisa anticorupţie pentru a strecura frica în sânul oricărui întreprinzător român, lăsând în acelaşi timp câmp liber de acţiune şi de fărădelegi pentru cei străini. Şi, ca să nu mă credeţi de rea credinţă, dau doar exemplul tam-tam-ului făcut pe seama suspendării taxei radio-tv.

2016, cu relele şi bunele sale... dacă au existat, cu „un Cioloş în frunte"!

Crede cineva cinstit din ţara asta că această măsură este introdusă pentru a distruge aceste mijloace media? Să fim serioşi! Propunerea iniţiatorului legislativ a fost ca sumele necesare funcţionării acestora să fie alocate prin buget de la fondurile centralizate ale statului. Şi atunci de ce atâta tevatură? Pentru că prin măsura adoptată de Parlament şi contestată de acele partide marionetă din „ograda" preşedintelui şi de preşedintele însuşi se refuză companiilor de distribuţie a energiei electrice să-şi extragă comisionul de strângere a acestor taxe. Ori, în afară de Electrica SA (şi nici asta în totalitate), nici E.ON, nici ENEL şi nici CEZ nu sunt româneşti, ci sunt căpuşe străine pe distribuţia producţiei interne de energie electrică. Vedeţi cum se leagă totul? Şi în interesul cui? Dar să revenim la criza postelectorală în care se află acum România. Şi pentru a nu avea discuţii cu nimeni, nici măcar cu colegii din redacţie, voi începe ex-abrupto prin citarea câtorva articole din acte definitorii ale vieţii noastre de stat şi politice. Şi astfel, voi cita mai întâi din Constituţia României ediţia 2003 şi apoi, câteva fragmente din Deciza 80/2014 emisă de Curtea Constituţională a României. Mai întâi, art 103 din Constituţie: „(1) Preşedintele României desemnează un candidat pentru funcţia de prim-ministru, în urma consultării partidului care are majoritatea absolută în Parlament ori, dacă nu există o asemenea majoritate, a partidelor reprezentate în Parlament"… Numai că acest paragraf din Constituţie poate duce la

ispită. Constituția a fost redactată în termini pentru oameni raționali, de bună credință şi cu sentimentul democrației consolidat în concepțiile educaționale şi poate deveni uşor pradă unor interpretări „bolnave" din partea unor „oameni bolnavi" fie şi numai de morbul gândurilor de preamărire sau al sentimentelor proprii mesiasnice cum tot vorbesc din 2014 încoace, având în față prototipul şi modul lui de comportare şi de acțiune.

Preşedintele României „nu veghează", ci... încalcă Constituţia

De aceea, acest articol şi paragraf trebuie musai citit în continuarea art. 80 din aceeaşi Constituție care spune că „(1) Preşedintele României reprezintă statul român şi este garantul independenței naționale, al unității şi al integrității teritoriale a țării" şi **„(2) Preşedintele României veghează la respectarea Constituției şi la buna funcționare a autorităților publice.** În acest scop, Preşedintele exercită funcție de mediere între puterile statului, precum şi între stat şi societate". După cum sună acest text, mai ales cel din § 2, aproape că prevederea existenței unei Curți Constituționale ar putea să şi dispară. Dar iată că sunt şi unele personaje ajunse în funcția de Preşedinte în fața cărora trebuie găsită o formă de apărare a Legii Supreme. Să redau acum şi două secvențe din Decizia C.C.R nr.80/2014 şi anume, iată un fragment din art. 319: **„…Preşedintele României,** neputând avea rol de decident [în procedura de desemnare a primului ministru] **ci de arbitru şi mediator** între forțele politice, **are doar competența de a desemna drept candidat pe reprezentantul propus de alianța politică sau partidul politic care deține majoritatea absolută a mandatelor parlamentare** sau, în cazul în care nu există o asemenea majoritate, pe reprezentantul propus de alianța politică sau partidul politic care poate asigura susținerea parlamentară necesară obținerii votului de încredere în Parlament…", iar în art.325 din aceeaşi Decizie, se prevede: **„…A nu ține cont de faptul că cetățenii au ales în favoarea unor competitori electorali care formează sau pot forma o majoritate absolută, de natură a asigura învestirea Guvernului, înseamnă a afecta în mod decisiv dreptul de vot, întrucât exprimarea dreptului de vot vizează, în mod direct, configurația politică a Parlamentului, iar, indirect, învestirea Guvernului".** Această Decizie a Curții Constituționale are nu mai puțin de nouăzeci şi ceva de pagini legată de analiza propunerii parlamentare din 2013 de modificare a Constituției. Eu n-am făcut decât să citez din hotărârea Curții la propunerile de modificare ale artricolului 103 din Constituția, ediția 2003. Această Decizie se încheie cu cuvintele, citez: „Decizie definitivă şi obligatorie". Ei bine, cred că acum este clar pentru toată lumea de ce a doua zi după încheierea scrutinului din 11.12.2016, când rezultatele erau deja cunoscute, preşedintele în funcție a chemat la discuții private copreşedinții ALDE pentru ca, dacă nu pe cale amiabilă, atunci prin amenințare să-i facă să renunțe de la declarația şi chiar actul de alianță cu PSD pentru formarea unei alte majorități parlamentare. O ieşire aberantă din rolul de arbitru şi intrarea, pe căi deja ştiute de la Traian Băsescu, în rol de jucător. Şi chiar dacă cei doi copreşedinți ALDE acceptau să-i facă jocul, cum apărea în ochii electoratului şi al marilor democrații ale lumii să fie desemnat un reprezentant din partea altui partid, oricare ar fi acesta când se ştie că cel de pe locul doi în numărul de mandate este la peste douăzecişicinci la sută mai jos decât PSD? Şi aşa electoratul nostru, noi ca electori, ne-am cam pierdut încrederea în valoarea votului pe care noi îl dăm, dar, după o asemenea aberantă idée, mai crede cineva că la viitorul scrutin vor mai ieşi la vot decât o mică parte din cei mai optimişti şi mai creduli cetățeni cu drept de vot din moment ce acest drept a devenit efectiv o mascaradă? Citesc pe facebook, fie venind din Cluj, fie din Bucureşti sau de prin alte părți amenințări cu mari demonstrații de stradă în sprijinul susținerii preşedintelui. Nu este asta o nouă manevră de spălare a creierilor, un act de dictat al unei minorități, gen 13 iunie 1990, de schimbare a vocii majorității ceea ce este sinonim cu o lovitură de stat? Îl rog pe eventualul meu cititor să judece cu calm la posibila mea supoziție. Războiul preşedintelui cu partidul victorios în alegeri numai pe motiv de ambiție personală este sinonimă cu războiul preşedintelui cu propriul său popor, asta dacă domnia sa se consideră ca făcând parte din poporul acestei țări şi nu cumva mercenar al altora sau de-asupra oricărei structuri naționale, domnia sa fiind demiurgul pogorâtor din înalturi. Şi, revenind la rugămintea de a face o analiză cu bune şi rele a anului politic 2016, iată că spun şi ce n-ați fi vrut să spun aici că cel puțin în două acțiuni din 2016 preşedintele Johannis se situează în afara intereselor României şi ale poporului românesc şi împotriva §1 al art.80 din Constituție. Şi iată de ce (doar două exemple din cele şase-şapte care-mi vin acum la îndemână): a. vecinii, în special cei din Grupul de la Vițegrad, au găsit soluții de promovare a suveranității naționale şi au dat afară FMI, lipsindu-se de „serviciile" spurcate ale acestuia. În politica lor îşi promovează, mai întâi, propriile interese şi abia mai apoi pe cele dictate de UE. Guvernele acestora resping, cu demnitate, legiferări şi norme care vin de la Bruxelles şi care nu sunt conforme cu interesul lor național. Ei bine, în cursul anului 2016 aceste țări (întrunite la Varşovia) au propus României să li se alăture pentru a promova împreună măsuri în interesul propriilor state şi popoare. Fără a consulta Guvernul (chit că era Guvernul său), fără a se adresa Parlamentului (de înțeles, nefiind Parlamentul său) preşedintele Johanis a respins oferta. În folosul interesului național al României? Hai să fim serioşi! Şi b. Preşedintele Johannis s-a dus la vecinii noştri din sud încercând să-i convingă să facem împreună o flotă puternică, cu care să „îngrozim" flota rusă din Marea Neagră. Nu cred că se întreabă cineva ce răspuns a primit? Aproape umilitor. Cine oare l-a împuternicit pe acest Preşedinte al României să întreprindă un asemenea demers, sinonim cu o aventură de Gâgă? Vecinii noştri bulgari, şi ei membrii NATO şi care de fiecare dată şi-au afirmat ataşamentul față de această alianță, se dovedesc, din punct de vedere politic, mult mai înțelepți. Ei au înțeles înaintea lui Traian Băsescu, înaintea lui Klaus Werner Johannis că dacă nu doreşti să fii prieten cu Rusia, nu trebuie nici să ți-o faci duşman şi că relațiile de bună vecinătate este cea mai înțeleaptă decizie. Închei cu o discuție ocazională de pe maill. Am primit, de la un tânăr, Octavian Irimia pe numele său, următorul mesaj: „astăzi, când prăznuim pe Sfântul Ştefan, primul Arhidiacon şi martir al Bisericii Creştine, care s-a arătat un apărător a lui Iisus Hristos şi a dreptei credințe, să luăm exemplul lui spunând celor care ne-au greşit nouă: „Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta". Sfinte Arhidiacon Ştefan, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi păcătoşii să ne dăruiască nouă luminare şi mare şi multă milă. Iar celor care poartă numele Sfântului Arhidiacon Ştefan, le doresc sănătate, pace sufletească, La Mulți şi fericiți ani!" La care nu m-am putut abține şi am răspuns: Din nefericire pentru noi, românii, ne-am lepădat prea uşor doar în seama rugilor către Dumnezeu Tatăl şi Fiul şi către cei câțiva sfinți de la care mai avem speranțe, în loc să ne luăm destinele în mâinile noastre. Pentru că, aşa cum ne-au lăsat ca învățătură înaintaşii noştri, Dumnezeu îți dă, dar nu-ți bagă şi în desagă. Cred că a sosit momentul să ne debarasăm de toți aceia care pun în paranteză interesele țării şi ale poporului său în favoarea intereselor altora pe modelul trădătorilor antici pentru treizeci de arginți. Nu ne va fi greu să-i depistăm pentru că averea strânsă este la vedere prin vile somtuoase, sau câte şase case din meditații, ori conturi nelavedere prin locuri cât mai exotice, precum şi desele plimbări şi concedii prin meleaguri de soare-apune. Eu cred că a sosit momentul să spunem „Gata, Atât a fost prea destul" şi să trecem la acțiunea pe care generația de azi o aşteaptă şi pentru care generațiile ce vin ne vor fi recunoscătoare. De nu vom face asta cât mai repede, destinul țării noastre, lăsată nouă moştenire, va fi apus şi cei ce vor veni după noi vor spune cu ruşine că „a fost cândva o țară...".

VICTOR VERNESCU

ÎNFIINȚAREA MINISTERULUI TURISMULUI PRIN PROGRAMUL DE GUVERNARE AL PSD, O „IDEE MAJORĂ“ A ACESTUI PROGRAM

La sfârşitul lunii septembrie 2016, cu mult înainte de începerea campaniei electorale, Asociaţia Profesională de Tursim Argeşean împreună cu Asociaţia Primarilor Argeşeni, a trimis preşedintelui PSD Liviu Dragnea, o „epistolă” prin care aceste două asociaţii îndemnau pe preşedintele Dragnea ca în programul de guvernare să fie trecută reînfiinţarea Ministerului Turismului, pe care din raţiuni neortodoxe, prim ministrul Boc l-a desfiinţat. Datorită faptului că acest minister a intrat în vederile conducerii superioare a PSD-ului, reprezintă un lucru deosebit de important care va contribui decisiv la promovarea celei mai importante industrii a României, numită în ultimii 50 de ani „industria fără fum”. De asemenea, acest minister poate contribui la fel de decisiv la dezvoltarea satului românesc tradiţional, prin multiplicarea numărului de pensiuni care trebuie să apară în majoritatea satelor româneşti, indiferent că sunt la munte sau la şes. Prin aceste pensiuni, tinerii care locuiesc la sate, pot să-şi găsească un loc de muncă bine plătit, la ei acasă, având în vedere că în aceste pensiuni există de lucru pentru capacităţi intelectuale, începând cu învăţământul profesional, liceal sau superior. În aceste condiţii, credem că Ministerului Turismului trebuie să i se aloce fonduri de la bugetul de stat, prin care se vor înmulţi numărul pensiunilor turistice, având număr de locuri de la 6 până la 50, capacitatea unui autocar. De asemeni, Ministerul Turismului, trebuie să revitalizeze prin consiliile judeţene şi primării, „centrele de informaţii turistice”, deja construite, care stau închise. Tot acest minister, trebuie să impulsioneze agenţiile de turism din oraşe, în vederea dezvoltării „turismului intern” către obiectivele turistice româneşti din ţară, prin revitalizarea excursiilor interne în şcoli şi instituţii. Pentru realizarea acestui lucru, credem că viitorul minister al turismului, să solicite o ordonanţă de guvern pentru ca la fel ca în agricultură, să se subvenţioneze cu 50% combustibilul prin care aceste categorii, elevi şi pensionari, că aibă un acces favorabil la aceste pensiuni. De asemenei, este necesar să se implementeze unele măsuri pentru pensionari, elevi şi angajaţi care au un minim al salariului pe economie, pentru ca şi aceştia, să beneficieze de baza materială turistică construită înainte de 1989 şi care a fost privatizată prin acordarea în perioadele de extrasezon prin agenţiile de turism, unele înlesniri la transport precum şi la reducerea cu 50% a preţului consumului de gaze şi curent electric către aceste pensiuni şi hoteluri. Acest minister al turismului, trebuie să treacă de la „reglementare” la „coordonarea” întregii activităţi a ceea ce înseamnă noţiunea de turism. În acest sens, credem ca acesta să dezvolte o strânsă colaborare cu ANAT, cu asociaţiile profesionale de Turism şi Alimentaţie Publică, precum şi cu celelalte entităţi de sprijinirea tursimului cum sunt: SALVAMONT, Jandarmii montani, etc... În fruntea acestui minister trebuie să fie numit un ministru energic care trebuie să aibe pregătire turistică, având vârsta între 35 şi 40 de ani, fără să aibe în proprietate unităţi de alimentaţie publică şi turism. De asemenea, este necesară înfiinţarea Oficiilor judeţene de turism ca entităţi subordonate ministerului, care să devină „o curea de transmisie” între minister şi judeţe. Aceste oficii trebuie să colaboreze cu consiile judeţene, consiliile locale de la oraşe şi primării, cu direcţiile de sănătate publică şi direcţiile veterinare. Aceste oficii judeţene, nu trebuie transformate în controlori ai unităţilor de turism şi alimentaţie publică, ci în adevăraţi îndrumători ai acestora, pentru ca ministerul să cunoască greutăţile acestor pensiuni şi hoteluri. Sigur că despre acest minister vom mai discuta. De aceea, publicăm în continuare solicitarea făcută de cele două asociaţii profesionale argeşene, transmiţând mulţumirile noastre, domnului preşedinte Liviu Dragnea, care a înţeles importanţa promovării filosofiei economice a României, în condiţiile globalizării europene, prin care s-a marginalizat bogăţia principală a României, turismul.

Către,
Comitetul Director al PSD şi Domnului Preşedinte Dragnea
Asociaţia Profesională de Turism Şi Alimentaţie Publică Argeş
Asociaţia Primarilor Argeşeni

AVÂND ÎN VEDERE:

Obiectivele turistice ale României, Apele Minerale, peisajul diversificat, precum şi clima blândă, dar şi dezvoltarea bazei materiale din ultimii 40-50 de ani, oferindu-i României un loc important privind promovarea turismului.

• În numele agenților de turism, al hotelurilor, restaurantelor şi pensiunilor turistice din Argeş şi din România.

• Ținând cont de faptul că în alegerile din 2004 când prim-ministru era Călin Popescu Tăriceanu, prin programul electoral, s-a înființat „Ministerul Turismului”. Acest minister avea sarcină de a coordona problemele turismului românesc precum şi problema de promovare a României, ca țară turistică, dar şi pregătirea şi calificarea personalului care lucrează în unitățile de turism pentru ca serviciile turistice să se ridice la cel mai înalt nivel. Acest lucru este necesar, datorită faptului că un număr important de cetățeni români cu bani îşi cheltuiesc importante sume de bani în unele stațiuni din afara României, datorită lipsei de organizare a actulalului „departament al turismului din cadrul ministerului dezvoltării”, căruia i-au fost atribuite doar funcții de „reglementare” şi nu de „coordonare”. În aceste condiții, credem că este necasr ca întreaga „filosofie economică”, trebuie acum, să cuprindă: 1. turismul ca funcție economică principală a statului român. 2. agricultura, prin ferme sau microferme alături de gospodăria tradițională țărănească în care „satul tradițional românesc” să devină un mod de acumulare a micului capital, iar populația de la țară, să „trăiască bine” de pe urma „produselor” din cadrul gospodăriei țărăneşti. 3. considerăm necesară o nouă abordare a dezvoltării industriei prin „redeşteptarea marii şi micii industrii”, şi punerea în funcțiune a unor obiective de producție care în prezent sunt ținute în stare de degradare. Amintim: Termocentrala de la Doiceşti, fabricile de la Strehaia, Balş, Curtea de Argeş, etc., decolmatarea marilor lacuri de acumulare, încât bogatul potențial al apelor româneşti să contribuie la ieftinirea curentului electric, drept urmare prin consum de electricitate se vor opri defrişările masive timp de peste 20 de ani. În aceste condiții vă rugăm respectuos ca în programul electoral în alegerile 2016-2020 să aveți în vedere „înființarea Ministerului Trusmului”, ca entitate de sine stătătoare, prin transformarea actualului departament, iar la fiecare județ să existe, aşa cum a existat încă din 1950, „oficii județene de turism” (OJT). Acestea fiind în subordinea Ministerului Turismului, având în organizare oameni cu calificare şi care au atribuțiile de control şi coordonare a activităților turistice din cadrul județului, în vederea îmbunătățirii serviciilor. În prezent serviciile de alimentație publică şi turism sunt grav perturbate, cu precădere cele din alimentație publică şi cazare, unde nu se mai urmăresc câteva probleme importante precum:

• Anarhia programului unitătilor AP.

• Lipsa organizărilor excursiilor pentru elevi şi pensionari fără mijloace materiale importante

• Lipsa controlului de specialitate a meniurilor care au devenit o sursă importantă de evaziune fiscală.

• Lipsa informațiilor turistice centralizate, deşi în câteva localități doar s-au înființat „Centre de Informații Turistice”, dar care nu au încadrate de către primării cu oameni, precum şi atribuțiuni care lipsesc cu desăvârşire.

• Acest minister trebuie să coordoneze şi chiar să răspundă de problemele turismului montan cu toate atributele sale. Aceasta având în vedere că în turimul montan „salvamontul” aparține de cineva, jandarmii monatni de Jandarmerie dar care fac şi unele îndeletniciri. Alături de SMURD şi SALVARE. În acest sens sunt tot mai multe accidente cu precădere de cetățeni străini care nu cunosc traseele montane pentru că această activitate nu este în atenția organelor locale şi nici a actualului departament de turism care se ocupă doar de reglementare.

Acestea sunt doar câteva considerente pe care respectuos vă rog să le analizați la nivelul celui mai mare partid din România. Aceasta având în vedere că începând cu anul 2009 - când la conducerea Guvernului a venit „Guvernul BOC”, acesta a desființat Ministerul Turismului, fără să aibă în vedere că România are cel mai important potențial din Europa şi nu numai. Amintim în acest sens doar că pe Litoralul Românesc sunt deja peste 150.000 de locuri de cazare şi peste 200.000 de locuri de cazare la particular. În atare situație, România a stat la mâna domnului primar Mazăre care a făcut ce a putut mai bine sau mai rău. În turismul de dinainte pe litoral exista o navă cu care turiştii veneau în concediu şi făceau excursii de 2,3 zile pe Marea Neagră care a fost dată uitării. Tot de pe litoral se efectuau excursii de o zi cu avionul la Kiev, la Istambul, la Cairo, la Sankt Petersburg şi în alte destinații. În aceste condiții, prin revitalizarea lor se poate revitaliza şi Compania Tarom, iar problemele ar putea continua. Vă mulțumim pentru atenție, aşteptând răspunsul dvs.

PREŞEDINTE AL CELOR 2 ASOCIAŢII, D. BOŢILĂ

România secolului XX va fi ortodoxă sau nu va fi nimic!

POLEMICĂ NECESARĂ PRIVIND ORTODOXIA ROMÂNEASCĂ

Multiculturalismul prezidenţial văzut de la Bucureşti

MITROPOLITUL ARDEALULUI, LAURENŢIU STREZA

Ţările occidentale din vestul Europei doresc distrugerea României şi prin distrugerea religiei ortodoxe, după ce a distrus industria construită în ultimii 100 ani. În ultimile luni, asistăm poate chiar impasibil, la distrugerea sistemului de securitate naţională prezentată de serviciile române de informaţii: SRI, SIE, DIA şi Serviciul de Informaţii al Ministerului de Interne. Astăzi ne ocupăm de modul în care, la nivelul decizional al statului român, ni s-a impus la sfârşitul anului 2014 şi 2015, un preşedinte de origine luterană, un prim ministru de origine catolică sau romano catolică, iar mai recent, asistăm la propunerea deloc inspirată a preşedintelui PSD Liviu Dragnea, de impunere în funcţia de prim ministru, a unei personalităţi de religie musulmană, care face parte din religia turco tătară, minoritate într-adevăr, cu precădere în Dobrogea. De această dată, nu mai prezentăm sintagma "o fi bine... o fi rău". Răspunsul este categoric, rău, pe care domnul preşedinte Dragnea, cu greu l-a înţeles sau poate nu-l va înţelege niciodată. Aceasta şi doar pentru faptul că "teleormănenii" sunt încăpăţânaţi de pe timpul dacilor. Că este rău, este dovedit de faptul că însăşi mitropolitul Ardealului a ieşit pe postul de televiziune naţională atrăgând atenţia că această nominalizare este "neinspirată" în primul rând datorită faptului că 80% dintre populaţia românilor este de religie ortodoxă. Poate că domnul preşedinte Dragnea nu a înţeles nici în ceasul al 12-lea că religia în România reprezintă piatra de temelie a naţiunii în ultimii 2100 ani. Că dacă existăm pe aceste meleaguri de alte câteva mii de ani, s-a datorat tocmai rezistenţei ortodoxiei pe aceste meleaguri. Apariţia celorlalte religii mai importante, precum: religia catolică şi musulmană, s-a impus în primul rând datorită ocupaţiei unei părţi a României, precum: partea de nord ocupată de sute de ani de ungurii stabiliţi în anul 1000 în Câmpia Panoniei, în jurul Tisei, de unde s-a impus în Transilvania religia catolică la care ungurii au aderat. Religia musulmană este rezultatul stăpânirii furtunoase de 300 de ani a Imperiului Otoman, care s-a întins în vestul Europei până la Budapesta, pe care au transformat-o în paşalâc: Numai că, ungurii i-au data afară din Ungaria pe mahomedani, drept urmare credem că niciodată, la Budapesta, nu va fi vreun preşedinte sau prim ministru de origine islamică. Aceasta trebuie să fie o lecţie şi pentru noi, românii. Sigur că în Constituţie, este prezentat la art.16, dreptul oricărui cetăţean care a primit cetăţenia şi a devenit român, de a avea drepturi egale, iar la paragraful 3, se precizează: "funcţiile şi demnităţile publice, civile sau miliatre, pot fi ocupate de persoanele care au cetăţenia română şi domiciliul în ţară". Constituţia nu spune că o persoană care are cetăţenia română şi se căsătoreşte cu un cetăţean de aceeşi religie dar are şi cetăţenia unei alte ţări, poate ocupa funcţiile publice de demnităţi civile sau militare. Această delimitare a Constituţiei are la bază necesitatea protecţiei "menţinerii sănătăţii" populaţiei de origine ortodoxă. De ce este necsar acest lucru? Este la mintea şi a unui copil, că de sute de ani ţările din vestul Europei şi chiar unele din estul Europei, au încercat, dar nu au reuşit de 2000 de ani să cucerească teritorial România şi implicit să schimbe echilibrul religios aşa cum se întâmplă în prezent. Asistăm în acest sens la eforturile doamnei Angela Merkel şi a conducerii Consiliului Europei, de a începe o translaţie de populaţie de origini orientale şi asiatică, a căror religie este islamică, prin ademenirea cu un trai mai bun a unor cetăţeni care emigrează în unele ţări din Europa, tocmai pentru a echilibra sistemul de pondere al populaţiei Europene. Prin această ademenire, mai marii de la Bruxelles încearcă în primul rând să translateze prin orice mod bogăţiile României către vest, şi implicit să schimbe echilibrul religios din România, încât România să nu mai fie o ţară ortodoxă 80%, ci probabil doar 30-40%. De aceea, mesajul transmis de Mitropolitul Ardealului este deosebit de important, atât pentru parlamentul României, cât şi pentru primul ministru şi guvernul său, care reprezintă puterea executivă alături de preşedintele ţării. În condiţiile în care, după domnul Dragnea, primul ministru era numit un musulman, iar preşedintele fiind luteran, fără nicio discuţie, se schimba esenţial viziunea asupra existenţei poporului român pe aceste meleaguri, orientarea noastră religioasă prin apartenenţa la ortodoxie. Sigur că, în ultimile luni, prin sinodul unor ţări ortodoxe din est şi vest din care fac parte România, Serbia, Grecia, prin Patriarhia de la Muntele Atos, au încercat divizarea ortodoxiei prin încercarea de scoaterea de sub influenţa patriarhiei ortodoxe de la Moscova. În acest context, putem spune că, UE aflată sub dominaţia de la Washington, încearcă revitalizarea "războiului rece" dintre Moscova şi Washington.

Acest semnal a fost dat la alegerile din luna noiembrie din America, când poporul american a ales un nou preşedinte, cu o viziune mai înţeleaptă, care va diminiua influenţa puternicei puteri militare şi nucleare a Americii, de dominaţie a întregii lumi. Aceasta nu înseamnă că se vor limita drepturile fundamentale ale americanilor. Sigur că despre această problemă se poate discuta destul de mult. Numai că spaţiul nu ne permite, de aceea în numerele viitoare vom da posibilitatea unui dialog scris prin presă cu privire la această problemă deosebit de gravă şi spinoasă care apasă asupra existenţei viitoare a statului român. Trebuie precizat cu putere că nu reprezentăm o poziţie naţionalistă extremă, ci prezentăm doar o poziţie prin care trebuie să o ia fiecare cetăţean român, conducerea clerului ortodox, fiecare parohie ortodoxă să-şi multiplice eforturile pentru ca într-adevăr, aşa cum spune evanghelia care ne-a definit orientarea religioasă, să începem cu "strângerea oilor româneşti ale domnului" de pe toate meleagurile, chiar dacă ei se închină la biserici construite de Patriarhia României. De aceea, în continuare, i-am da posibilitatea scriitorului Liviu Lehlianu, care succint, şi-a precizat un punct de vedere. Că o fi bine... sau o fi rău... doar istoria o va demonstra, iar mai recent, este datoria actualului Parlament reieşit de la alegerile din 11 decembrie 2016, prin aleşii unui "Dumnezeu ortodox", să ia măsurile coresăunzătoare, având în vedere art.1 din legea fundamentală, care îi dă dreptul de a fi "singurul organ reprezentativ suprem al poporului român", şi nu al poporului islamist sau catolic sau luteran sau a oricărei religii existente pe glob. Aceasta în condiţiile în care, România niciodată nu a fost un stat agresiv, care nu a purtat niciodată războaie peste graniţele sale tradiţionale, cum se întâmplă în prezent cu "armata de cruciaţi" care luptă sub steagul NATO împotriva nu ştiu cărui agresor. Dar aceasta este o altă problemă.

DUMITRU CÂRCENI

(Ne)multiculturalism preşedinţial

SEVIL SHHAIDEH

Orice se poate spune despre poporul român, popor creştin şi ortodox, că este guraliv, că este risipitor, că este mioritic şi de aceea blând şi tolerant până la prostie, numai că ar fi rău, sau intolerant, ori xenofob sau habotnic nu se poate spune. Nu ştiu unde în lume, nu mai spun unde în făloasa Europă se mai poate întâlni o țară în care la conducerea statului să se găsească un asemenea caleidoscop de credințe şi naționalități, în care majoritatea, fie ea etnică, fie ea religioasă să lase libertatea de exprimare şi chiar să încredințeze funcții de conducere fără a condiționa de criterii ce ar putea leza, la o adică, drepturile fundamentale ale omului. Şi totuşi, în România iată că se poate ca, preşedintele să fie din rândul minorităților naționale (germană) şi religioase (luterană), prim-ministru să fie român şi de religie ortodoxă, viceprim-ministru să fie de naționalitate tătară şi de religie musulmană, la conducerea serviciului de informații să fie un alt reprezentant al minorităților naționale şi religioase şi exemplele pot continua. Ce mă face să îmi exprim contrarietatea este însă o situație care mi se pare, cel puțin, stranie. Şi asta pentru că la momentul de depunere a jurământului de către membrii guvernului învestit de Parlamentul celei de a şaptea legislaturi a celei de a doua republici din România, cel care s-a arătat departe de comandamentele multiculturalismului şi al toleranței etnice şi religioase s-a dovedit preşedintele țării, el însuşi reprezentant al unei minorități entice şi al unei minorități religioase. Deşi cei învestiți, de Parlamentul majoritar român şi ortodox, în funcții de miniştri jurau cu mâna fie pe Biblie, fie pe Coran, la final, preşedintele a ținut să iasă din nou în fața cu acelaşi mod de atitudine cu care parcă ține morțiş să ne obişnuiască în ultimul timp: intolerant, răutăcios şi lipsit de „manere", vorba celebrului Nenea Iancu. Nu vreau să reiau mitocăniile (ce s-au dorit ironice) din întreaga alocuțiune a domnului Johanis la încheierea Jurământului, dar pe ultima măgărie tot nu mă pot abține să nu o remarc, şi anume aprecierea de a fi ca invitați la ceremonie şi nu ca participanți de drept a preşedinților celor două camere ale Parlamentului şi, respectiv, al Curții Constituționale şi, mai ales, adresarea directă, citez din memoreie: „Domnule preşedinte Dragnea, «aflarăm» de la televiziune că dumneavoastră sunteți singurul care cunoaşte din scoarță în scoarță Programul de guvernare. Vă rog eu frumos, învățați-i şi pe ei!". Nici nu mai pot să spun că a fost o ieşire mitocănească pentru că domnia (!) sa deja ne-a obişnuit cu această atitudine de înalt dispreț față de toți ceilalți pe care-i consideră «slugi» ce ar trebui să fie «plecate» şi cu coloana vertebrală frântă în fața «Înălțimei» sale. Chiar nu băga de seamă preşedintele sas şi luteran că acei „inferiori" El erau abia unşii miniştri, cei care, cel puțin teoretic, vreme de patru ani vor trebui să asigure guvernarea, deci administrarea țării, pe cale de consecință şi cei care să asigure condițiile şi mijloacele de funcționare a propriei sale instituții, adică Instituția preşedințială? Dacă nu ştia, dă apă la moară celor care deja consideră că ocupă nemeritat o funcție prea înaltă pentru propriile-i competențe, iar dacă ştia, atunci dă apă la moară celor care consideră că stă prost cu educația, pornind chiar de la cei şapte ani de acasă. În ce mă priveşte, eu, în ce-l priveşte, cred şi una şi alta. Şi mai cred că deşi, prin atitudinile sale, face numai rău României şi societății româneşti, economiei româneşti, imaginii țării al cărui preşedinte (şi nu patron sau şef) este, România rămâne un model de toleranță şi multiculturalism, atât pentru Europa, cât şi pentru întreaga lume.

LIVIU LEHLIANU

COMUNICAT - GUVERNULUI ROMÂNIEI

URĂRI DE VIAŢĂ LUNGĂ

În numele S.C.M.D., al tuturor rezerviştilor, al membrilor C.N.S.C. şi ai Alternativei Naţionale, urăm noului Guvern, în sfârşit legitim, viaţă lungă şi o memorie şi mai lungă. Să nu uite că este rezultatul unui vot zdrobitor al celor care mai cred în România şi mai speră în dreptate. Fie ca legislaţia reziduală băsistă, antisocială şi antieuropeană şi legislaţia agenţilor de la Bruxelles, profund antinaţională, să fie eliminate din rădăcină în 2017! Fie ca în anul care vine rezerviştii, pensionarii, bugetarii, revoluţionarii, etc. să îşi afle dreptatea pentru care luptă împreună de 7 ani! Fie ca în noul an să mai ocupăm Piaţa Victoriei doar în sprijinul unui Guvern care apără interesele economice, sociale, culturale şi naţionale ale românilor!

LA MULŢI ANI!

PREŞEDINTELE S.C.M.D.
COL. (R) MIRCEA DOGARU
CONSILIUL NAŢIONAL
AL SOCIETĂŢII CIVILE

Ciocolata care nu trebuie să lipsească din viaţa noastră!!!

STORCK®
Carrefour
Andreea MIHAI
Marketing & Communication, PR & Solidarity, Commercial Dynamics & Pricing Director, MBA
4C Gara Herastrau Street
Green Court, Building B, 7th floor
2nd district, Bucharest, Romania, 020334
Tel: +4 021.206.74.00
Fax: +4 021.206.74.52
andreea_mihai@carrefour.com
merci®
Finest Selection
GROSSE VIELFALT / ASSORTED CHOCOLATES

NOU ŞI INTERESANT ÎN CURTEA DE ARGEŞ!

Magazinul de antichităţi şi cadouri IDEE

Vă puteţi delecta şi admira şi în final să achiziţionaţi mici obiecte de antichităţi dar şi cadouri pentru diverse ocazii.
Informaţii la: *www.antic-shop.ro*
şi pe contul de Facebook: *MARIN DOINA*
Vă aşteptăm cu drag!

1000 DE MAGAZINE ÎNTR-UNUL SINGUR

◇ **Pe dreapta şoselei Piteşti - Curtea de Argeş în apropiere de Hotel Rehoma, de o perioadă de timp s-a deschis un mare complex comercial în care o multitudine de magazine cu produse necesare activităţilor casnice pentru persoanele fizice dar şi pentru societăţile comerciale.**

◇ **De la ace şi până la mobilă şi produse electrice, Complexul Argintex poate fi considerat ca un loc în care cetăţenii pot să-şi găsească cele necesare de la cele mai mici produse până la cele mai mari.**

◇ **De aceea, invităm cetăţenii judeţului Argeş şi nu numai, să păşească pragul acestui nou complex comercial.**

Biroul executorului judecătoresc
IORDACHE VASILE
Tudor Vladimirescu, nr.2, Curtea de Argeş
Tel.: 0248-728925

Curtea de Argeş
Biroul Notarilor Publici Asociaţi
Duinea şi Ştef
Str. Negru Vodă, nr. 117,
Tel: 0248-721979

Curtea de Argeş
Birou Notarial
Granciu Aurel
Str. Negru Vodă, nr. 117,
Tel: 0248729406; 0745177600

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Piteşti, Argeş
(în localul cooperaţiei)
Relaţii la:
- *Mobil: 0741-335962; 0733-390136*
- *Tel: 0348-401072*
- *Fax: 0348/401938*
- *Email: reflector_argesean@yahoo.com*

Comunicat de presă

300 LOCURI DE MUNCĂ ÎN DOMENIUL AGRICOL (RECOLTARE ZMEURA) ÎN PORTUGALIA PRIN INTERMEDIUL REŢELEI EURES

280 culegători zmeură
20 şefi de echipă

Selecția va avea loc în perioada 25-26.01.2017, în municipiul Targovişte, județul Dâmbovița.

Durata contract: aproximativ 3 luni (pentru culegători zmeură) şi aproximativ 3-6 luni (pentru şefi de echipă), cu posibilitate de integrare permanentă în cadrul companiei. Timpul de lucru este de 40 de ore/săptămână, cu posibilitatea ca, în timpul campaniei, în funcție de producție, să se efectueze ore suplimentare.

Data estimată de angajare: sfârşitul lunii februarie/începutul lunii martie 2017.

Cerințe: sunt solicitate persoane fără cazier, apte pentru munca la câmp, avantaj pentru persoanele cu experiență în agricultură/ experiență recoltarea zmeurei sau în munca în sere.

Beneficii: Angajatorul asigură cazare contra cost – 1 euro/zi. Angajatorul oferă plata în avans a drumului ână în Portugalia, iar aceasta se deduce din primele salarii. Angajatorul asigură călătoria înapoi acasă, în cazul în care angajatul rămâne până la sfârşitul campaniei.

Salariu: Salariul de bază pentru culegători zmeură (săptămâna de lucru 40 ora, 5 zile lucrătoare): 618,33 euro/brut/lună; salariul pentru culegători zmeură cu ore suplimentare (48 de ore saptamana de lucru, 6 zile lucrătoare): 718,33 euro/brut/lună. Salariul pentru şefi de echipă: minim 691.71 euro/brut/lună - maxim 1227 euro/brut/lună.

Limba străină: Avantaj limba engleză/ spaniolă - cunoştinţe de bază (dar nu este obligatoriu). Persoanele cu domiciliul în județul Argeş, care corespund cerințelor posturilor oferite, trebuie să se adreseze consilierului EURES din cadrul Agenției Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă Argeş, tel: 0248 222415, pentru a fi înregistrate în baza de date pentru munca în strainatate. Înscrierea în baza de date pentru munca în străinătate se realizează pe baza următoarelor documente: Copie CI/BI; CV EUROPASS în limba română; Adeverința de la medicul de familie.

Termenul limită: depunerea dosarelor este 20.01.2017.

CU DEOSEBITĂ CONSIDERAŢIE,
NICOLAE BĂDESCU, DIRECTOR EXECUTIV
AGENŢIA JUDEŢEANĂ PENTRU
OCUPAREA FORŢEI DE MUNCĂ ARGEŞ

TOTUL DESPRE GRIPA DIN 2016

Gripa din 2016, manifestată inclusiv cu vomă şi diaree, a fost depistată în special în Bucureşti şi Constanța, iar riscuri de îmbolnăvire au copiii născuți după anul 2001, ca şi persoanele trecute de 65 de ani. De la o săptămână la alta, numărul de copii şi adulți care ajung la medic cu gripe şi răceli creşte fulminant, potrivit statisticilor Centrului Național pentru Prevenirea şi Controlul Bolilor Transmisibile. În ultima săptămână de monitorizare, au fost înregistrate oficial (la medicii de familie incluşi în sistemul de monitorizare la nivel național şi în camerele de gardă ale spitalelor) peste 90.000 de cazuri de infecții respiratorii acute (gripe, răceli şi pneumonii), cu 13,2% mai mult comparativ cu cel înregistrat în aceeaşi săptămână a sezonului precedent.

UMOR LA REFLECTOR

"Bancuri tzigăneshti"

☺ ☺ ☺

Am văzut când i-a căzut unui țigan portofelul astăzi pe stradă. L-am
luat de jos, l-am deschis, m-am uitat în acte, dupa care am alergat
după el:
- Mă scuzați, domnul Popescu?
Țiganul:
- Nu.

☺ ☺ ☺

- De ce ai venit la mine? spuse un dentist unui țigan, care avea toți dinții îmbrăcați în aur.
- Ham venit să-mi pui o Halarmă.

☺ ☺ ☺

Un țigan povesteşte..
- Ieri, mergând pe stradă, am văzut trei țigani care au atacat o babă...
- Şi ce-ai făcut?
- Clar, am intervenit!
- Şi ce s-a întâmplat?
- În patru, n-a mai avut baba nici o şansă!

☺ ☺ ☺

Un țigan către chelner:
- Ce cocktail îmi recomanzi, bă?
- Molotov..., livrat acasă.

☺ ☺ ☺

Doi țigani făceau integrame:
- Metal prețios, zice unul...
- Haur?
- Nu haur, că e din 3 litere...
- O fi fer?

☺ ☺ ☺

Țiganca se duce cu țiganul la doctor. Doctorul o consultă de sus până jos şi îi zice:
- Doamnă, aveți laringită şi cistită.
Se duce afară, țiganul o întreabă:
- Ce-a zis, doftoru'?
- Păi, a spus că e lărgită, dar cinstită.

☺ ☺ ☺

MIRCEA ELIADE ARE, ÎN „CĂDEREA ÎN ISTORIE" (1952) CÂTEVA FRAGMENTE CARE, PUSE CAP LA CAP, POT CONSTITUI CEL MAI SCURT TRATAT DE ISTORIE A ROMÂNILOR: SUB 400 DE CUVINTE. ÎNȚELEGI TOTUL, SURPRINZĂTOR, DIN DOUĂ PAGINI. CU CONDIȚIA SĂ FII DE ACORD CU VIZIUNEA DESPRE ISTORIE A AUTORULUI

„Noi, ROMÂNII, nu avem niciun motiv să idolatrizăm Istoria. Printre neamurile fără noroc, ne numărăm în frunte." „Cu ce am idolatriza, noi, românii, Istoria? Descindem dintr-unul din neamurile cele mai numeroase din lume şi praful s-a ales de el; nici măcar limba nu i se mai cunoaşte." „Ca să supraviețuim în Istorie, ne-am istovit mai mult decât s-au cheltuit alte neamuri să cucerească pământul". „Nicolae Iorga spunea că nenorocul ni se trage de la Alexandru Machedon: în loc să-şi ridice privirile spre miază-noapte şi să unească toate neamurile tracice într-un mare imperiu, Alexandru s-a lăsat atras în orbita civilizației mediteraneene şi, ajuns la culmea puterii, s-a îndreptat spre Asia". „Cu o mie de ani în urmă, a avut loc ceea ce putem numi pe drept cuvânt o catastrofă de incalculabile consecințe pentru istoria românilor: slavii au ocupat Peninsula Balcanică şi s-au întins până la Adriatica". „Istoria neamului românesc e alcătuită din atâta sânge şi atâta nenoroc datorită în primul rând incapacității Occidentului de a vedea dincotro vine primejdia. Pe noi, timp de cinci secole, ne-a scos din istorie victoria Imperiului Otoman; şi această victorie se datorează neputinței occidentalilor de a se uni împotriva unui duşman comun." „Istoria se făcea în Apus; fără noi, datorită şi sângelui nostru. Occidentalii nu stăteau nici ei cu mâinile în sân, ci se luptau; dar se luptau între ei. Evident, lupta aceasta între frați, veri şi cumnați, nu putea avea aceeaşi sângeroasă intensitate ca, prin părțile noastre, lupta cu turcii şi tătarii. Se ardeau oraşele în apus, dar parcă tot mai rămânea ceva. Occidentul e bogat în ruine şi toate sunt istorice. La noi, nu rămânea nimic, nicio urmă. Încă din timpul năvălirilor barbare, oamenii învățaseră cum să-şi ardă satele şi să le refacă primăvara următoare." „În timpul acesta, la o mie, două de kilometri spre Apus, se înălțau catedralele, se îmbogățeau castelele, se înfrumusețau mânăstirile şi oamenii aveau prilejul, măcar la răstimpuri, să citească pe sfinți, pe teologi şi pe poeți, să înțeleagă că sunt oameni şi să se bucure că trăiesc omeneşte – iar nu ca fiarele sălbatice, prin munți, prin păduri, ca strămoşii noştri, care nu aveau altă vină decât aceea de a se fi născut în calea răutăților." „Românii nu au sabotat istoria. Au înfruntat-o şi i-au rezistat din toate puterile lor".

PRELUAT DE LA BLOŢU AMILCAR

SERIAL

Pe înțelesul tuturor românilor

„DESTĂINUIRILE LUI GHIȚĂ – PATRONUL ROMÂNIEI TV", „ZGUDUIE" POLITICA PENALĂ ROMÂNEASCĂ DIN TEMELII, DAR „NU O MIŞCĂ" PE CODRUȚA KOVESI

Alegerile din 11 decembrie 2016, au adus în afara unor „înlesniri economice" pentru majoritatea românilor, o bulversare a vieții politice româneşti şi implicit, o lovitură grea dată „Guvrnării DNA în Republica Procurorilor". Această lovitură dată de Ghiță acestei instituții creată în afara Constituției, avem obligația să o analizăm pe înțelesul tuturor. În următoarele rânduri, vom prezenta doar „ilegalitatea înființării DNA". Aceasta, pentru ca să se înțeleagă, că legea fundamentală a României, Constituția, spune una, respectiv articolul 131 „Rolul Ministerului Public": „în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății, apără ordinea de drept, precum şi drepturile şi libertățile cetățenilor". La art. 132, „Statutul procurorilor" se precizează fără echivoc: „procurorii îşi desfăşoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității şi al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției". Prin dezvăluirile făcute de Sebastian Ghiță „aflat în ilegalitate", de teama arestării fără judecată, dovedeşte fără niciun dubiu, că domnia sa, cu un mare curaj, a adus o contribuție esențială în atenția marelui public, despre adevărata față nu a instituției DNA, ci adevărata față a unor conducători ai acestei ramuri creată anticonstituțional a Ministerului Public. Pentru a înțelege cele spuse, în paginile 3 şi 4 din numărul actual, prezentăm modul în care Monica Macovei, în 2006, în mod ilegal, printr-un ordin de ministru, a modificat conținutul celor două texte ale articolelor 131 şi 132, transformând DNA într-o unitate autonomă deasupra întregii justiții româneşti. În acest context, DNA s-a transformat ca pe vremea dictaturii Staliniste din România, într-o unitate de teroare politică. Sigur că nu-mi sunt dragi politicienii care au făcut deturnări grave de fonduri cu intenție, beneficiind de sume uriaşe de bani. Dar să nu-mi spună nimeni că construcția podului de la Căteasca, pentru care Constantin Nicolescu a luat 7 ani de închisoare, sau repararea şcolilor după inundațiile din 2005, trebuia să constituie după 6-7 ani, un motiv de trimitere la închisoare a unui om bine pregătit, care timp de aproape 10 ani a condus cu succes stânga argeşeană. De fapt, întreaga activitate a DNA s-a axat pe „distrugerea unor elite politice de stânga" şi doar uneori de dreapta. La acest lucru a contribuit esențial şi fostul preşedinte Traian Băsescu, care acum, public, se dezice de sistemul dual de putere pe care dumnealui l-a creat. Sigur că cea de-a treia putere în stat, justiția, în decursul istoriei de după 1989, şi chiar după 1945, s-a acoperit de ruşine când unii magistrați judecători l-au condamnat la moarte assainându-l practic pe Ceauşescu cu toate relele sale şi lucrurile bune pe care le-a făcut. În acest context, lupta dintre „oul" reprezentat de Parchet şi „găina" reprezentată de judecători a reprezentat un lucru grav pentru cea de-a treia putere în stat, prin faptul că datorită unor interese externe, unii procurori, desemnați probabil de doamna procuror general DNA, făceau presiuni asupra judecătorilor în darea unor soluții împotriva unor oameni politici. Se pune problema de unde veneau aceste interese? Răspunsul lui Ghiță a fost clar. Alături de biroul lui Ghiță se afla biroul sau birourile unor reprezentanți ai unor servicii CIA americane, care monitorizau probabil oamenii politici, obligându-i pe aceştia să accepte necondiționat marile interese americane din estul Europei, în „războiul surd" dintre SUA şi Rusia. De aceea, România trebuia să devină necondiționat un „cap de pod" militar politic şi economic, care să pună în practică distrugerea picătură cu picătură a adversarului mare american, care era Rusia. Spațiul nu ne permite să tragem acum concluzii mai detaliate, dar analiştii noştri vor face o trecere în revistă cu documente existente în Parlamentul României încă din anul 2002-2003, când fostul ambasador SUA la Bucureşti, a tras un semnal puternic privind lupta împotriva corupției, semnal preluat de fostul preşedinte al Comisiei pentru Cercetarea Abuzurilor, Combaterea Corupției şi Petiții, domnul Radu Ciuceanu, în documentul prezentat Parlamentului, intitulat: „Război total împotriva corupției în România".

DUMITRU CÂRCENI

(va urma)

SĂ CUNOAŞTEM PE PRIMUL MINISTRU AL ROMÂNIEI

Sorin Grindeanu este născut în 5 decembrie 1973, la Caransebeş, este absolvent al Universităţii de Vest Timişoara, Facultatea de Matematică, Secţia Informatică (1992 - 1997), apoi, timp de un an, a urmat studii aprofundate, specializarea Baze de Date, Universitatea de Vest Timişoara, Facultatea de Matematică, Secţia înformatică. În 1999 a avut o bursă Tempus pe o perioadă de 3 luni la Universitatea Bologna - Italia, în domeniul statistică socială, iar în 2001 a făcut specializări în domeniul : Educaţia adulţilor la Institutul für Erwahscnenbildung din Frankfurt - Germania, Universidade de Aveiro, Portugalia, Metropolitan Leeds University, Marea Britanie. În perioada octombrie 1998 - octombrie 2000 a fost preparator la Universitatea de Vest Timişoara, Facultatea de Sociologie şi Psihologie, apoi timp de un an a fost asistent la Universitatea de Vest Timişoara, Facultatea de Sociologie şi Psihologie, din noiembrie 2001până în ianuarie 2004 a fost director la Direcţia pentru Tineret şi Sport Jud. Timiş, în următorii trei ani a deţinut funcţia de director general adjunct la Delpack Invest SRL, timp de câteva luni, în 2008, a fost director SC Ahm Smart SRL, iar din iunie 2008 până la alegerea ca deputat a fost viceprimar la Primăria Timişoara, conform Mediafax.ro. Este membru PDSR din noiembrie 1996, a deţinut mai multe funcţii în organizaţia judeţeană de tineret, iar în decembrie 2003 a devenit preşedinte executiv al Organizaţiei Judeţene a PSD Timiş, până în prezent fiind prim-vicepreşedinte de filială, lider al PSD Timişoara, iar duminică a fost desemnat preşedinte interimar al PSD Timiş. În perioada 2004-2008 a fost consilier local la Timişoara.

Ce avere are Sorin Grindeanu

În declarația de avere, deputatul menționează că are, împreună cu soția, un teren intravilan de 500 de metri pătrați la Giroc, în județul Timiş, şi unul de 270 de metri pătrați în Timişoara. Grindeanu mai deține o casă de 200 de metri pătrați în Giroc, construită în 2007 şi un apartament de 41 de metri pătrați moştenit în 2009. Din declarația de avere mai reiese că social-democratul deține un motociclu ATV Linhai, fabricat în 2009. Social-democratul a contractat un credit de peste 47.000 de euro la ING Bank în 2007. Acesta mai are o datorie de 15.000 de euro la Lucian Taropa, care ar urma să fie restituită până în 2016. Din funcția de deputat el a câştigat 58.908 lei. Soția sa este farmacist şi câştigă 14.860 de lei, la care se adaugă suma de 18.900 de lei din închirierea unui apartament. Sorin Grindeanu este căsătorit şi are doi copii.

STUDII:

. generale: Liceul Pedagogic, Caransebeş, 1980-1988
. medii: Liceul Traian Doda, Caransebeş, 1988-1992
. superioare: Universitatea de Vest Timişoara, Facultatea de Matematică - Secția Informatică - 1992-1997
Subtitlu: SPECIALIZĂRI:
. 1997-1998 - studii aprofundate, specializarea Baze de date, Timişoara, Universitatea de Vest Timişoara, Facultatea de Matematică - Secția Informatică;
. 1999 - bursa Tempus pe o perioadă de 3 luni la Universitatea din Bologna – Italia în domeniul Statistică socială;
. 2001 - specializări în domeniul: Educația adulților la Institut fur Erwchsenenbildung din Frankfurt – Germania, Universidade de Aveiro, Portugalia, Metropolitan Leeds University, Marea Britanie

APARTENENŢA POLITICĂ:

. noiembrie 1996 – membru PDSR;
. octombrie 1998 – vicepreşedinte OT – PDSR Timiş;
. decembrie 2001 – vicepreşedinte TSD Timiş;
. octombrie 2002 – membru în Biroul Executiv Județean al PSD Timiş;
. noiembrie 2002 – membru în Consiliul Național al TSD;
. decembrie 2003 – preşedinte executiv al Organizației Județene a PSD Timiş;
. aprilie 2005 – prezent – primvicepreşedinte al Organizației Județene a PSD Timiş
. preşedinte PSD Timişoara

ACTIVITATE PROFESIONALĂ:

. noiembrie 2001 – decembrie 2003 : director la Direcția pentru Sport a Județului Timiş;
. octombrie 1998 – octombrie 2000 : preparator la Universitatea de Vest Timişoara, Facultatea de Sociologie şi Psihologie;
. octombrie 2000 – decembrie 2001 : asistent universitar la Universitatea de Vest Timişoara, Facultatea de Sociologie şi Psihologie;
. ianuarie 2002 – ianuarie 2004 : director Direcția pentruTineret şi Sport a Județului Timiş;
. ianuarie 2005 – martie 2008 : director general adjunct DELPACK INVEST SRL;
. martie 2008 – iunie 2008 : director SC AHM SMARTEL SRL
. iunie 2008 - prezent: Viceprimar al Municipiului Timişoara
Subtitlu: ALTE ACTIVITĂȚI:
. martie – iunie 2003 : participant la Şcoala Politică a Tinerilor Social Democrați, organizată de Fundația Friedrich Ebert Timişoara;
. februarie 2003 : participant la a V-a Conferință a Consiliilor de Tineret din Grecia-Salonic, 2003;
. martie 1998 – august 1999 : preşedinte al Asociației Social – Culturale Timisiensis XXI, Timişoara;
. membru fondator al Forului Democrat Român Timiş;
. Didactica internațională – ediția a XII – Internetul – modalitate de comunicare în cadrul programelor şi proiectelor europene
. Membru Agenția regională pentru stimularea şi integrarea tinerilor (ARSIT)

CĂRŢI ŞI PUBLICAŢII:

. Introducere în informatica socială, Editura Universitatea de Vest 2000
. Tehnoredactare computerizată, Editura Universitatea de Vest 2002
. Integrala Lebesgue-Radon în raport cu o măsură complexă, Editura Ionescu 2002

7 IANUARIE – MAREA SĂRBĂTOARE ORTODOXĂ - „SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL“

Cu ocazia “Sfântului Ion”, Primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor cetăţenilor care îşi serbează ziua numelui, un călduros şi sincer “La mulţi ani!”

Primarul Oraşului Mioveni, ION GEORGESCU, urează cetăţenilor din oraşul Mioveni şi din judeţul Argeş, care poartă numele Sfântului Ion, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani!”

Primarul comunei Brăduleţ - ALECU EVLAMPIE, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia “Sfântului Ion”, un călduros “LA MULŢI ANI!” şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL, urează argeşenilor, cu ocazia “Sfântului Ion” “La mulţi ani”!

Biroul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite tuturor cetăţenilor judeţului Argeş, cu numele “Sfântului Ion”, cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani!”

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează angajaţilor, clientelor şi prietenilor, cu ocazia “Sfântului Ion”, un călduros „LA MULŢI ANI!”

GHEORGHE BREBEANU, primarul comunei Runcu de Dâmboviţa, urează tuturor celor ce îţi serbează ziua numelui, cu ocazia “Sfântului Ion”, fericire şi împliniri!

Primarul comunei Bogaţi, ION GÂRLEANU, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfântului Ion”, o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani”!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează consătenilor şi argeşenilor ce poartă numele Sfântului Ion, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! “La mulţi ani”!

Cu ocazia “Sfântului Ion”, aleasa cetăţenilor oraşului Ştefăneşti, doamna Ioana Jenica Dumitru, urează tuturor sărbătoriţilor, tradiţionalul „La mulţi ani” şi fericire!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfântului Ion”, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani”!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia “Sfântului Ion”, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani”!

Cu ocazia “Sfântului Ion”, primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire! „La mulţi ani!”

Primarul comunei Valea Iaşului, domnul BARBU NICOLAE, urează un „La mulţi ani fericit” tuturor argeşenilor care îşi serbează numele de Sfântul Ion!

Primarul IONEL DULAMĂ, al comunei Rucăr, urează cetăţenilor, cu ocazia “Sfântului Ion”, tradiţionalul „La mulţi ani!” şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan, urează tuturor care îşi serbează ziua numelui de Sfântul Ion, tradiţionalul “La mulţi ani”!

Primarul comunei Băiculeşti - NICOLAE DRAGNEA urează cetăţenilor din comună, care îşi serbează ziua numelui cu ocazia Sfântului Ion, fericire şi numai bucurii! “La mulţi ani”!

Primarul comunei Muşeteşti, CONSTANTIN OANCEA – urează tuturor locuitorilor comunei, un călduros „La Mulţi Ani!”, cu ocazia sărbătorii Sfântului Ion.

Primarul nou ales la Primăria Coşeşti în alegerile din anul 2016, domnul Florin Petre, urează tuturor cetăţenilor, călduroase mulţumiri cu privire la alegerea sa şi un sincer „La mulţi ani!” cu ocazia marii sărbători de Sfântul Ion!

Viceprimarul comunei Domneşti, ION ZĂVOIANU, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfântului Ion”, tradiţionalul şi nemuritorul “La mulţi ani”!

POETUL RĂMÂNE EL ÎNSUŞI

Un mare poet rămâne el însuşi, indiferent care ar fi registrul stilistic prin care se manifestă liric. Criticul literar Aureliu Goci afirmă despre acest volum al Floricăi Gh. Ceapoiu: „În condiţiile în care poezia contemporană nu a mai trecut de mult printr-o stare de efervescenţă, prezenţa unui autor complex, pasionat, delicat şi onest valorează cât o baie de oxigen" (Distincţia morală şi înţelepciunea actului poetic, p. 9). Observaţia nu este doar reală, ci inspirat aşezată la începutul acestui volum scris cu talent şi dăruire, cuprinzător ideatic şi tehnic structurat. Fiindcă aici este vorba de o cu totul altă abordare a poeziei, de către o creatoare clasică, îndrăgostită de formele fixe. îndeosebi de sonete şi rondeluri. Inginera Florica Gh. Ceapoiu este „poetă, poetă în adevăratul sens al cuvântului" - aşa cum a scris (la masculin) Titu Maiorescu despre Mihai Eminescu, aflat chiar la izvoarele începuturilor sale lirice. Vreau să spun că artista modernă Florica Gh. Ceapoiu nu se deosebeşte decât prin forma muzicală sau liberă a cuvintelor - de cea care a fost ea însăşi, mai înainte. Poate că este vorba şi de-o ascunsă ambiţie de a ne demonstra că a rămas la fel de talentată în toate volumele pe care le-a tipărit până acum, chiar dacă a început să scrie într-un ton modern, simbolic şi sugestiv: „Gândul - drumul spre lumină/ al poetului.// Poetul - lumina însăşi,/ din care/ se împărtăşesc şi ceilalţi.// Pentru a le parcurge/ îţi trebuie har." (File îngălbenite, p. 28). Numai că această formă modernă aleasă anunţă o nouă coardă de vioară a sufletului său sensibil, unde versurile nu mai sunt încătuşate de cerinţele formelor clasice, muzicale, ci de rezonanţa forţei sale artistice, în formulări concise, uneori eliptice, aproape matematic exprimate: „Viscolul îşi răsfrânge răsuflarea/ peste tâmplele ninse/ şi nu am timp să întreb: - De ce cuvântul/ parcurge distanţe/ de ani-lumină?" (Constelaţia Vărsătorului, p. 30). De aici, se desprinde o idee care ne conduce la studiul despre metaforă al academicianului matematician Solomon Marcus, ori la ipoteza lui Ion Barbu care considera că, undeva. în înaltul abstract al creaţiei, poetul modern se întâlneşte cu rigurozitatea spaţiului geometric: „Am mângâiat nemurirea/ cu degetele rarefiate/ ale poemului cosmic,/ în bucuria trăirii solare/ care mi-a topit fiinţa" (Poemul cosmic, p. 31). Cele două volume anterioare ale Floricăi Ceapoiu, La izvorul neuitării - Editura Semne, 2010 şi La ospăţul zorilor - Editura Rawex Coms, 2012, ne-au demonstrat faptul că poeta a reuşit, cu deplin succes, să descifreze vibraţiile liricii mederne, urmându-şi drumul spre alte meridiane artistice şi spre înţelegerea vorbitorilor unei alte limbi. Aşa încât, uimirea noastră, a cititorilor săi fideli, izvorăşte din strădania d-sale de a exprima sentimente puternice şi trăiri convingătoare printr-o poezie atât de clară şi concisă, prin eleganţa şi ineditul metaforelor, cu ajutorul cărora înavuţeşte această formă lirică de ultimă inspiraţie: „Nu te întrista!/ cel mai înalt munte/ se zăreşte departe/ şi numai atunci/ când desluşeşti/ durerea/ din miezul cuvântului" (Printre silabe, p. 46). În faţa acestei abordări fascinante nu ne mai rămâne decât să adăugăm felicitările noastre şi urările de împlinire artistică, pe acest nou drum al modernităţii contemporane!

RĂSĂRIŢI ÎN LUMINIŞ DE SOARE

Acesta este titlul unui minunat volum antologic, alcătuit de scriitorul arefean Cezar Bădescu, fost director o perioadă îndelungată al Şcolii Gimnaziale Arefu, de pe Argeş în sus, de la poalele Munţilor Făgăraş, străjuiţi de istorica cetate a lui Vlad Ţepeş... Un titlu simbolic, amintind gloria străbună şi reliefând prestigiul actual al fiilor satului contemporan, AREFU, reprezentaţi de generali, amirali, colonei, doctori, ingineri, preoţi şi funcţionari - precum şi de scriitori de prestigiu naţional, amintindu-i, alături de autorul acestei cărţi, pe Horia Bădescu, poet de talie europeană, Victor Gh. Stan, Preşedintele Filialei pentru Copii şi Tineret Bucureşti, a Uniunii Scriitorilor şi pe profesorul Ion C. Ştefan, membru al USR şi directorul Editurii Arefeana... Fiindcă nu se poate în această enumerare a celor care ne-am revăzut la emoţionanta întâlnire din vara lui 2016, să mergi mai departe decât scriind şi numele meu, cel care conduc, de peste 20 de ani, Editura Arefeana, în semn de respect şi continuitate pentru meleagurile unde m-am născut şi am cunoscut cele dintâi bucurii ale vieţii. Cele peste 250 de titluri, tipărite în această perioadă însumează aproximativ câte zece denumiri AREFEANA pentru fiecare cetăţean născut în Luminişul nostru de Soare, trăitor pe aceste meleaguri strămoşeşti sau personalităţi de prestigiu şi cinstire la nivel naţional. „Născuţi în Luminiş de Soare" este titlul evocator al acestor gânduri ale mele, dar şi titlul cărţii de odinioară a lui Cezar Bădescu asemenea unui glas de chemare la prietenie şi continuitate, care ne-a adunat pe arefenii de pretutindeni, pentru a-i cinsti cu demnitate, competenţă şi hărnicie pe toţi ceilalţi, purtându-le amintirea pentru totdeauna în suflet.

DE LA PRESTIGIU LA CATEDRĂ LA SUCCESUL LITERAR

„Insomnii", Nică D. LUPU

Pe domnul Nică D. LUPU îl cunosc de mulţi ani, ca profesor de Geografie, cu o vocaţie pedagogică deosebită, ca director al Liceului Silvic Brăneşti, dovedindu-se un bun organizator, ca inspector şcolar al judeţul Ilfov şi, în ultima perioadă, ca Director al Casei Judeţene a Corpului Didactic - tot Ilfov. Activitatea sa bogată în domeniul învăţământului, experienţa acumulată de-a lungul timpului şi mai ales lecturile bogate şi harul artistic nativ l-au îndreptat, după ieşirea la pensie, spre literatură. Nică D. Lupu scrie aplicativ, cu aceeaşi stăruinţă şi seriozitate, reuşind să publice, până acum, următoarele volume: „Incertitudini la răscruce", „Grădina cu povestiri", „întâmplări de necrezut", „Celesta", „Regina nopţii", „Elisa", „Masca", „Urgia", „Talismanul", „Regăsirea", „Spirala", „Destine". Recenta apariţie, „Insomnii", însumează povestiri cu o tematică diferită, dovedind că autorul este şi în domeniul literaturii un victorios, urmărindu-şi vocaţia artistică tot cu aceeaşi seriozitate pedagogică, în direcţia efectului educativ cu prioritate. M-a impresionat povestirea de început, „Insomnii de club," despre activitatea multiplă desfăşurată în cadrul Centrului Socio-Cultural „Jean-Louis Calderon", din Sectorul doi al capitalei, în care, spre surprinderea mea şi a scriitorilor activi, din cadrul acestui colectiv, suntem nu doar actori şi beneficiari ai acestor activităţi bine organizate, ci şi personajele unor dintre ele. Reîntâlnim, ca eroină centrală, pe frumoasa şi harnica directoare a acestei instituţii, pe directorul Editurii Betta şi chiar pe cea mai talentată şi prolifică prozatoare din acest colectiv, deja cu renume naţional. Surpriza mea constă tocmai în aceea că particip, prin lectură, la câteva momente de istorie literară recentă, într-un proces constant de elaborare şi împlinire - şi cred că autorul a făcut bine că ne-a prezentat părerile sale, ca nou venit în acest cadru de elită culturală, reliefând frumuseţea şi rolul educativ al unor astfel de activităţi. În alte povestiri sau nuvele, se referă la momentul 1989, în comuna Brăneşti, ameninţată de venirea unor terorişti, personajul narator fiind implicat fizic şi afectiv în apărarea instituţiilor de bază ale comunei. Cum era şi firesc, citim şi despre „Insomniile didactice", „Insomnii despre lecturi", „Insomnii pe cruci în zbor" şi altele, cuvântul „insomnii" reunind toate cele zece texte, ca o stare specifică bătrâneţii, când omul, lipsit de un somn profund, ca-n tinereţe, are răgazul să rememoreze faptele cele mai importante ale existenţei sale, să le înţeleagă profund şi să le interpretez, aşezându-le apoi pe hârtie. Iar prozatorul Nică D. Lupu ştie să reliefeze, mai ales prin noutatea şi ineditul celor înfăţişate, momentele esenţiale ale vieţii, aşa cum desprindem şi din povestirea „Insomnii pe o baricadă alunecoasă", scrisă cu multă ironie şi discernământ, în care o frumoasă asistentă medicală vine într-o familie tânără, mărturisindu-i soţiei cuplului că ea a avut, mai înainte, o aventură amoroasă cu bărbatul acesteia, în urma căreia a născut un băieţel, care seamănă cu fiica lor, cerându-i soţiei legale să i-l cedeze pe iubitul aflat în dispută. Neprevăzutul povestirii constă în faptul că soţia cea înşelată, în loc să-i facă scandal soţului, se arată mândră de performanţa acestuia şi o alungă pe intrusa care ar fi vrut să-i destrame familia şi să-i ia bărbatul cel victorios. Morala pe care o desprinde cititorul este aceea că o doamnă inteligentă ştie cum să treacă peste un astfel de moment mai greu şi să-şi păstreze integritatea familiei. Exemplul pe care l-am prezentat demonstrează talentul şi discernământul naratorului, convingându-ne că Nică A. Lupu este un scriitor talentat care se pricepe să desprindă din bogăţia faptelor de viaţă, pe care le întâlneşte în cale, pe cele mai semnificative, ridicându-se de la prestigiul la catedră la succesul literar, cert şi de perspectivă.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ION C. ŞTEFAN

LECŢIE DE ISTORIE

Mi-a rămas săpat în minte de pe când copil eram
Că sunt Om, că am o ţară şi o Limbă şi un Neam
Că-n adâncul gliei sfinte stau de veacuri morţii mei
Că din ei răsare pâinea şi prin mine trăiesc ei
Valuri tulburi de uitare peste morţii mei se-aşează
Limba nu ne mai e limbă, ţara nu mai este trează
Azi ne-nvaţă imbecilii intereselor perfide
Cum să ne uităm eroii şi să venerăm partide
Cum să cântărim istoria şi s-o vindem pe bucăţi
Cum să facem Mall-uri, vile, scoţând piatra din cetăţi
Pe Vlad Ţepeş cum să-l facem personaj de film de groază
Capul lui Mihai Viteazul în dolari cât valorează
Ne învaţă idioţii că Bălcescu a fost laş
Şi că Decebal batrânul a fost un sinucigaş
Cum de s-a ajuns aicea ca să vină fiii ploii
Nesimţiţi cât să-şi permită a ne ponegri eroii?
Nişte dascăli mediocri ce-au citit minciuni sfruntate
Şi ni le aruncă-n faţă ca pe legi adevărate
Bieţi defăimători de stirpe, lacomi şi periculoşi
Ce-am fi noi fără istorie? Ce-ar fi ei fără strămoşi?
Fără urletul lui Horea am fi sclavi şi azi pe roată
Iară hunii din pustiuri nobilime elevată!
Fără paloşul lui Ştefan am fi paşalâc turcesc
Robi umili care cu grâne tot Islamul îl hrănesc!
Dacă nu muream în luptă la Neajlov şi la Rovine
N-am mai fi avut biserici unde neamul să se-nchine!
Nu trecurăm peste veacuri ca o naţie coruptă
Ci cu aspre sacrificii, şi cu jertfă, şi cu luptă!
Şi a trebuit adesea, spre a ne salva norodul
Sângele lui Brâncoveanu să inunde eşafodul
Trupul lui Ioan Cumplitul să se sfâşie-n bucăţi
Umărul lui Avram Iancu să se sfarme de cetăţi
Plânsul lui Vladimirescu să răsune din fântâni
Ca un preambul la imnul ”Deşteptaţi-vă români”
Fierul scos din pieptul ţării ne-a fost arma şi necazul
Şi coroană pentru Doja, şi baltag pentru Viteazul
Munţii noştri aur poartă, am putea să fim bogaţi
Însă nu ne sunt salvare, ci motiv să fim prădaţi
Biciuiţi de monştrii vremii şi răpuşi de neputinţă
Am trecut peste milenii cu speranţă şi credinţă
Şi-am nădăjduit că poate neamul nostru într-o zi
Printre alte mândre neamuri ca o stea va străluci...

Astăzi... cine ni-s eroii? Cine-i gata ca să moară
Pentru sfânta Libertate, pentru neam şi pentru ţară?
Groşii şi libidinoşii, snobii şi analfabeţii,
Banii mulţi şi burta plină, pentru ei sunt sensul vieţii
Nişte lacomi fără şcoală, nişte scârbe, nişte javre
Care pentru-o şpagă calcă fără milă pe cadavre
Parlamentul Europei ne-a cerut reprezentanţii
Şi-am trimis toti imbecilii, proastele şi aroganţii
Să ne facă de ruşine cerând mită pe la toţi
Şi să fim priviţi prin dânşii ca o naţie de hoţi
Poticnindu-se-n discursuri insipide şi banale
Fără dicţie sau noimă, cu greşeli gramaticale
Piţipoanca plângăcioasă sau tribunul făcând spume
Sau ciobanul fără carte să ne reprezinte-n lume?
Unde ne e azi mândria? Unde ne e azi curajul
De-ai lua de ciuf, de guler, şi-a spăla cu ei pavajul?
Nu mai sunt eroi în ţară, oameni demni şi responsabili
Să ia frâiele în mână de la viermii incapabili?
Creierele geniale sunt trimise la străini
Spre-a nu-i încurca la furturi pe-aceşti avortoni cretini
Cincisprezece milioane, câţi am mai rămas prin ţară
Să fim pentru haimanale animale de povară
Să muncim pe brânci o lună iar ei să ne dea salar
Cam cât lasă ei pe seară şpagă la vreun ospătar
Nu mai vreau să văd prin blocuri cum ne mor de frig bunicii
Şi nici mame disperate, ”ce le dau la ăia micii”
Nu mai vreau să-mi văd părinţii dependenţi de tratamente
Şi cu banii pentru hrană cumpărând medicamente
Nu mai vreau să-mi văd soţia umilită la ghişee
Sau copilul dat afară, că-i sărac, de prin licee
Ca o boală fără leacuri, ca un cataclism mă sperie
Cum trăiesc în lux netoţii iar capabilii-n mizerie
Eu aştept Reînvierea, când din marile morminte
Vor ieşi din nou Eroii înarmaţi c-un bici fierbinte
ŞSi vor face curăţenie printre cei ce ne-au furat
Spre a fi din nou în lume Neamul Binecuvântat!

NICOLAE DRĂGUŞIN, FEBRUARIE 2014

Români, a venit timpul să înţelegeţi!

VĂCSUITORI SAU UŞIERI LA PALAT

Dacă Boc l-a demis prin SMS pe clovnul Baconschi, pe atunci, ministru de Externe în cabinetul său, cum să rămînă Iohannis de căruţă? Aflăm că, în acelaşi profund dispreţ faţă de români şi de Constituţie, l-a desemnat pe Grindeanu tot printr-un SMS. Ce neruşinare! Cîtă sfidare! Comportamentul preşedintelui a devenit o reală problemă de încredere, aşa cum el însuşi a devenit o problemă pentru români. Nimic nu mă umple de dispreţ decît nimicnicia ca manifestare a mojiciei. Iohannis a făcut de atîtea ori proba imaturităţii, aroganţei, dispreţului, iresponsabilităţii, rapacităţii, lipsei de înţelepciune, sfidării, cruzimii, nepăsării, manipulării, iar acum, la vremea secerişului, culegem ce-au semănat credulii de serviciu cu votul lor entuziast şi negîndit din 2014. Neplăcut este că au de suferit toţi românii. Iohannis e tot un Băsescu, dar mai înalt, mai parşiv, mai orgolios, mai ranchiunos, fără chelie şi cu vorbele înţepenite între maxilare. Să ne amintim că, în calitatea de Preşedinte al României, s-a manifestat pentru legalizarea sodomiei şi i-a acuzat pe creştini de fanatism religios, iar în campania parlamentarelor s-a ocupat cu parfumatul, coafatul şi pudratul penelului, ciocnindu-se tragic cu legea fundamentală! Să sperăm că nu vom mai auzi curînd de Cioloş, de Gorghiu sau de Pruna necoaptă, iar lui Băsescu, Koveşi, Coldea le va suna la ureche zgomotul de cătuşe. Dezvăluirile lui Sebastian Ghiţă au mitraliat şi oripilat opinia publică, dar instituţiile statului de drept în faţa serviciilor tac. Însă, lupii oricît de fioroşi ar fi, în afara haitei sînt slabi. Devin nişte potăi. Adică ceea ce sînt în realitate. Dacă Iohannis i-ar fi vrut pe favoriţii săi văcsuitori sau uşieri la palatul prezidenţial, nimeni n-ar fi avut nimic cu el.

Dragnea i-a dat o lecţie lui Iohannis

Sîntem cu ochii pe noul guvern, după cum se prezintă, bine structurat pe un program de guvernare la fel de bun, dar cu cîţiva neofiţi pe fotolii. În ochi ne sare Meleşcanu, care, la 76 de ani va face, probabil, umbră la Externe! Ştim că şi-a dovedit de cîteva ori inabilităţile! Normal ar fi, ca la 65 de ani, fie că eşti medic, judecător, profesor sau politican, să stai, domnule, acasă şi să te bucuri de pensie! 2017 abia a plecat la drum şi nu ştim ce are în sacul cu merinde, cît va fi consumat, cît, subtilizat, cît, înmulţit, cît va fi dat săracilor. Sperăm că opoziţia nu va face opoziţie la porunca lui Iohannis sau de dragul opoziţiei vor contesta absolut orice lege, că, astfel, poporul s-a ars din nou. E necesară colaborarea dintre opoziţie şi putere pentru interes naţional. Vom vedea pe parcurs cum îi va merge cetăţeanului român cu premierul Grindeanu! Ori va fi grindină de bunăstare ori puţina bunăstare va fi afectată de grindină! Dragnea, evident a plecat cu dreptul, deşi primise de la Iohannis o piedică zdravănă. Românii au început să-şi vadă mai departe de ale lor. Care cu serviciul prost plătit, care cu nepăsarea, care cu sărăcia, care cu înjurăturile adresate chiriaşului de la Cotroceni sau lui Dragnea! Păcat că s-a ratat şansa opţiunii pentru suspendare. Iohannis ar pierde apăsător referendumul pentru suspendarea pe care ar merita-o pentru încălcarea, în repetate rînduri a Constituţiei. Multor români nu li s-a părut normal ca noul premier să jure pe Coran şi nu pe Biblie, acum cînd Europa este asaltată şi terorizată de musulmani. Tot respectul pentru doamna Sevil şi pentru conduita sa profesională, dar vocea poporului… Însă Dragnea i-a dat o lecţie lui Iohannis, oferindu-i doamnei Sevil fotoliile de Vicepremier şi Ministru al Dezvoltării.

„Tiranul de Iohannis” trebuie pus la punct cu orice preţ

Unde mai punem că piratul Traian, cu tupeul său inconfundabil, deşi abia trecuse pragul electoral cu cîteva procente, îi propusese lui Iohannis un premier din podgoria pemepe. Altă neruşinare! De parcă n-ar fi fost de ajuns că 10 ani şi-a bătut joc de români tăindu-le salariile, pensiile şi alocaţiile mamelor, sau că-l promovează pe acoperitul obraznic Turcescu, colonelul fără armată, că a trimis-o pe mezină la Parlamentul European ca să legalizeze „succesurile” în consumul drogurilor uşoare, marinărelul îl propusese ca premier, deşi la procentul obţinut în alegeri n-avea voie să se înfrupte cu iluzii, pe Eugen Tomac, în prezent verificat de procurori, privind modul în care ar fi cheltuit sume mari de bani, pe vremea cînd acest Tomac era la Departamentul pentru Românii de Pretutindeni. După pierderea zdrobitoare suferită de mult-iubitul său partid PNL, care nu i-a dat posibilitatea să-şi facă „guvernul lui”, în continuare, cu de la sine puteri sporite, Iohannis se poartă cu românii tot ca la uşa cortului şi trebuie pus la punct cu orice preţ. Cu un preşedinte care, din orgoliu şi calcule secrete, face căr̦ţile sale şi ale Occidentului, România, altădată, o ţară independentă şi cu sacul plin, va avea de suferit pe mai departe. Vom sta mult şi bine pe la uşile străinilor, iar fiii României, sclavi, prin grajdurile şi coteţele Occidentului, dacă preşedintele nu-şi bagă minţile în cap, iar noul guvern nu-şi va respecta programul, care, teoretic este unul optimist şi plin de speranţa unei vieţi mai bune pentru cetăţenii români.

MARIA DIANA POPESCU, AGERO

REVISTA PRESEI

Ziarul „ANCHETA“

Tranzacţiile anului

Japonezii de la Nidec au preluat Ana IMEP

După luni bune de tratative, patronul Ana IMEP, George Copos, a bătut palma cu japonezii de la Nidec Corporation. Actele şi vânzarea fabricii de motoare electrice din Şte-făneşti s-au realizat în data de 21 aprilie. Valoarea contractului nu a fost dată publicităţii, dar s-a specificat că niponii au preluat majoritatea pechetului majoritar, adică 98,4% din acţiunile Ana IMEP şi s-a vehiculat o sumă în jurul a 10 milioane de euro. La scurt timp, japonezii s-au pus pe treabă, demolând o parte din vechile imobile şi amenajând noi spaţii de producţie. Grupul Nidec intenţionează să facă investiţii substanţiale în vederea creşterii capacităţii de producţie actuale a fabricii. în plus, Nidec intenţionează să dezvolte IMEP şi ca centru de inginerie şi de servicii centralizate, în doar jumătate de an, numărul angajaţilor fostei Ana IMEP a crescut cu 200 salariaţi, iar volumul vânzărilor - cu circa 30%.

Dr.Oetker a cumpărat „Morăriţa”

La începutul lunii decembrie, Dr. OetkerJ companie germană cu sediul în Curtea de Argeş, şi-a completat portofoliul cumpărând brandul Morăriţa, care activează cu succes în categoria produselor de patiserie congelată de pe piaţa românească, încă din 2004 oferind consumatorilor săi o gamă variată de produse: foi de plăcintă, aluat pentru foietaj, minipateuri, croissante cu unt, saleuri şi ştrudele cu diferite umpluturi. Producţia întregului portofoliu sub marca Morăriţa, se va desfăşura în fabrica Panovia, din Olteniţa.

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

Şerban Valeca, din nou în Guvern după 14 ani

Marţi, 3 ianuarie a.c, a fost anunţată componenţa Guvernului Grindeanu, în care Argeşul are un ministru în persoana liderului PSD Argeş, Şerban Valeca. Acesta ocupa portofoliul de ministru al Cercetării. Este pentru a doua oară când Şerban Valeca este ministru într-un Guvern: în perioada 2000-2003, acesta a fost ministru delegat al Cercetării în Guvernul condus pe atunci de Adrian Năstase. Anul trecut, Şerban Valeca i-a cerut liderului PSD Liviu Dragnea, printre altele, ca Argeşul să aibă cel puţin un portofoliu de ministru şi ca Piteştiul să devină capitală regională. Iată că prima dorinţă i s-a îndeplinit. Oare ce se va alege de a doua?

PENDIUC, PUS SĂ PLĂTEASCĂ UN SFERT DIN CEI 200.000 DE LEI CHELTUIŢI DE DNA ÎN DOSARUL AUTOBUZELOR

Pe 12 ianuarie, la Tribunalul Bucureşti va avea loc un nou termen – cel de-al 40-lea - din deja celebrul Dosar al Autobuzelor, proces ce are nu mai puţin de 13 inculpaţi în frunte cu Tudor Pendiuc, fostul primar al Piteştiului. În rechizitoriul întocmit în acest dosar cu zeci de mii de pagini, procurorii DNA arată că societatea de transport public local din Piteşti, SC Publitrans 2000 SA, deţinută în totalitate de Consiliul Local Piteşti, trebuia să înlocuiască parcul auto cu 80 de autobuze noi, ce urmau să fie achiziţionate de Consiliul Local. Primarul Tudor Pendiuc, folosindu-se de pretextul inexistenţei fondurilor publice necesare achiziţionării celor 80 de autobuze, a făcut demersuri pentru a fi încheiat, executat şi prelungit un contract de asociere în participaţiune între SC Publitrans 2000 SA şi societăţile CNCD SA şi Girexim Universal SA, prin care bugetul local ar fi fost prejudiciat cu peste cinci milioane de euro (23.013.099,65 de lei). Jurnalul de Argeş vă dezvăluie noi detalii importante din rechizitoriul întocmit de către procurorii anticorupţie în acest dosar.

Plângere trimisă prin e-mail la DNA de către una dintre firmele perdante

Dosarul Publitrans a început pe 2 aprilie 2009, la peste un an după semnarea contractului dintre Publitrans şi CNCD-Girexim: procurorul Radu Sevastian s-a sesizat din oficiu în urma unor denunţuri împotriva lui Tudor Pendiuc, Gheorghe Văsîi şi Constantin Scarlat. Pe 24 iunie 2010, la DNA a fost trimisă prin e-mail o plângere de către patronul uneia dintre firmele ce pierduse în 2008 licitaţia. Plângerea a fost îndreptată împotriva lui Ion Constantin (decedat anul trecut), care era consilierul primarului Tudor Pendiuc la acea vreme. În plângere se specifica faptul că Ion Constantin „a condus licitaţia PUBLITRANS înlăturând concurenţa şi favorizând câştigarea licitaţiei de asocierea S.C. CNCD S.A. Piteşti & S.C. GIREXIM UNIVERSAL S.A. Piteşti, Constantin Ion fiind persoană salarizată şi de S.C. CNCD S.A. Piteşti (prin intermediul administratorului acestei societăţi Scarlat Constantin)”.

Ziarul „ARGEŞUL“

Râul Argeş merită o soartă mai bună!

Primăria Piteşti are în plan pentru perioada următoare amenajarea unei promenade a râului Argeş. Aceasta înseamnă, de fapt, un circuit pe malurile Argeşului în Piteşti care, pe lângă alei pietonale, să includă şi piste de biciclete. În prezent, pe faleză se poate merge în condiţii acceptabile de-a lungul Parcului Ştrand. După ce se termină parcul, drumul betonat continuă cu un drum de pământ până la plaja din Tudor Vladimirescu, Peisajul este completat dc dezolanta privelişte a malurilor neîngrijite, pline de stufăriş şi gunoaie. Râul Argeş nu este dragat (gradul de colmatare este de 70%, ceea ce a făcut ca anumite zone să fie inundate în Piteşti când a plouat mai mult). Nu ar strica, aşadar, să fie demarată o campanie de curăţare a râului pe care - cei mai în vârstă îşi aduc aminte -se plimbau altădată ambarcaţiuni de agrement. Zona riverană a Argeşului ar putea fi o oază de agrement care sa atragă şi cetăţeni din alte localităţi. Pentru aceasta este nevoie de o colaborare între Primărie şi Administraţia Bazinală de Apă Argeş-Vedea, care este administratorul de drept al apei şi malurilor. Iar curăţenia ar trebui să fie începută de la izvoare şi să continue pe tot traseul! Ce te faci însă cu nesimţirea unora care, oricât ai curăţa, tot acolo ştiu să-şi arunce gunoaiele?!

Ziarul „ADEVĂRUL“

A fost creată ciocolata anti-imbătrânire

Un laborator derivat al Universităţii Cambridge a creat Esthechoc, ciocolata care are proprietăţi anti-îmbătrânire şi poate întineri cu până la 20 de ani struc-tura pielii.

Un baton de doar 7,5 grame conţine aceeaşi cantitate de astaxantină ca un file de somon de Alaska şi polifenoli cât 100 de grame de ciocolată neagră. Estechoc nu va fi disponibilă la orice magazin, ci este ambalată într-o cutie ce oferă porţii individuale pentru trei săptămâni şi poate fi cumpărată doar de pe site-ul oficial al produsului, la un preţ de 55 de dolari. Există însă şi critici cu privire la ciocolata-minune. Naveed Sattar, profesor de medicină metabolică, este de părere că trebuie efectuate testele clinice mai amănunţite pentru a putea confirma beneficiile produsului, amintind de pericolul obezităţii.

Preşedintele şi „greaţa" faţă de poporul român

MESAJUL DE ANUL NOU AL PREŞEDINŢELUI, O JIGNIRE ADUSĂ ROMÂNIEI

Priveam, la început de an, un reportaj din Târgu Mureş de la, se zice, ultima fabrică din ţară care mai face pahare pentru şampanie. La un moment dat, patronul fabricii ce încă funcţionează, s-a confesat cu tristeţe: ce bine o duceam înainte!... Şi, după ce explică ce, cât şi cum făceau (şi nu erau singurii producători) îşi aminteşte că tot nu reuşeau să pridideească pentru a acoperii cererea… Fără să vreau am legat regretele acestui om, patron acum de mic atelier de făcut pahare pentru şampanie, de mesajul plasat de preşedintele de azi al României pe facebook pentru a-l afla, nu-i aşa, tot poporul. Dar poate, mai ştii, preşedintele a plasat mesajul său de an nou pe o reţea de nişă pentru că, cine ştie, se ruşina şi el de ce urma să spună, citind ceea ce i-au scris consilierii. Dacă ar fi aşa, aproape că i-aţi ierta multe atitudini aberante şi/sau nesărate ale „multului" nostru lent preşedinte dar, lăsând presupunerile la o parte, trebuie să spun că, în ce mă priveşte, pun aceasta pe modul său propriu şi dispreţuitor de comunicare cu cei care l-au votat şi cu cei care nu l-au votat, pentru el şi unii şi alţii nefiind altceva decât urmaşii supuşilor înaltelor sale spiţe de viţă veche. Pun asta şi în legătură cu modul în care alte minorităţi naţionale, precum „secuii", învaţă din manuale şcolare plătite de statul român, propria lor istorie. Istorie pe care o afă ca fiind una eroică şi „civilizatoare" pentru popoarele înapoiate găsite prin aceste meleaguri pe care străbunii lor le descopereau ca bune de locuit. Dar de unde veneau strămoşii lor o spun mai cu tăcere şi de ce-şi părăsiseră vechile obârşii, mai deloc. Destul însă pentru a le da tupeul să plaseze ca steag al acestor ţinuturi steagul lor degrabă întocmit, căruia să-i poată da un nume. Iar despre cei peste care şi pe ale căror pământuri şi teritorii s-au înstăpânit, au ajuns să spună, în aceste mincinoase şi obraznice manuale, că au fost colonizaţi pentru a-i face slugi la curţile lor. Îţi stă, ce să mai spun, mintea în loc. Cum oare este posibil ca cei pe care îi colonizezi, în numai un secol, să ajungă să fie populaţia majoritară pe un teritoriu de zece-douăzeci de ori mai mare decât insulele de teritoriu în care se risipeşte propria-ţi rasă şi impură naţie? Numai că, învăţând de mic toate aceste poveşti, viitorul tânăr şi următorul adult va trăi şi va muri cu credinţa că aici unde şi-a găsit vatra sunt nişte nedreptăţiţi şi cei care-i nedreptăţesc nu sunt alţii decât urmaşii coloniştilor aduşi de ei pentru a-i slugării. Ce mai, ţi-o ia mintea din loc încercând nu să înţelegi, dar măcar să dai un posfai de logică acestor schiloade sensuri cu pretenţii de istorie. Din asemenea izvoare se adapă, se pare, şi preşedintele Johanis, altfel neputându-mi explica dispreţul său seniorial faţă de poporul acestei ţări şi greaţa pe care, se vede de la o poştă, o simte atunci când trebuie să i se adreseze. Cică n-ar fi greaţă, susţin lingăii săi (unii, adică majoritatea, din interiorul unui partid ce se revendică de la vechiul partid născut la mijlocul veacului al nouăsprezecelea), ci un nou stil de comportare, mai discret, mai serios. De câte ori îi aud, prin media la care se tot îmbulzesc, îmi vine să le strig, chit că nu au cum să mă audă pentru că altfel i-aţi trage mai tare de mânecă, să se oprească, să mai înţeleagă şi ei că n-om fi toţi duşi cu pluta şi nu putem vedea, auzi şi înţelege ce este de văzut, de auzit şi de înţeles. Prea ne consideră şi ei şi „adulatul" lor nişte troglodiţi. Şi măcar dacă în mesajele acelea, furişate pe unde poate, preşedintele ar spune ceva care să dea speranţe pentru viitor! Ei aşi! Pentru aşa ceva ţi-ar trebui în primul rand minte şi mai apoi bună credinţă, ambele puse în corsetul generos al dragostei de patrie. În mesajul domnului Johannis, depistat de unele posturi de televiziune şi redate spre privirea propriilor spectatori, ni se spun trei idei: să fim bucuroşi ca de zece ani suntem membrii ai Uniunii Europene, să nu ne pierdem încrederea în România (aici nici măcar nu este original, procedând şi el ca şi partidul său, la un plagiat după ideea de campanie a partidului care a şi câştigat alegerile din 11 desembrie) şi că împreună vom reuşi. Nu spune şi ce vom reuşi, dar se şi dovedeşte că are un discurs ipocrit, domnia sa, de când a apărut în politica mare, nefăcând nimic, dar absolut nimic de a uni poporul acestei ţări, grav şi greu încercat în eforturile de dezbinare ce se depun asupră-i. Şi mă întorc la regretele micului şi truditorului patron de la Târgu Mureş, despre care vorbeam mai sus, cel cu paharele pentru şampanie. Păi când spunea el că era bine? Acel înainte să fi fost anul trecut sau acum treizeci de ani? Socotiţi dumneavoastră singuri. Eu socot că varianta a doua este şi cea valabilă. Pentru că, după evenimentele de la sfârşitul anului 1989, ţinta celor care au dirijat evenimentele şi care au profitat de sacrificiul naiv al celor creduli ce au ieşit cu piepturile goale în faţa unui duşman nevăzut, neştiut ci doar sugerat, a fost de a ne orienta spre alte puncte cardinale şi spre întoarcerea spatelui, fără nicio măsură de precauţie, vechilor tovarăşi (da, da, acesta-i cuvântul şi nu mă jenez a-l rosti, realitatea, bună-rea, asta fiind). Cei pe care-i părăseam nu ne-au cerut nici creanţe, nici recunoştinţe, dar cei către care doream să ne îndreptăm neau pus brutal în faţă o serie de condiţii, fără să ne întrebe dacă ne convine, fără să ne spună ce înseamnă realizarea acestora în balanţa devenirii noastre.

Să nu uităm articolul 1 din Constituţie!

Şi, ca nişte guguştiuci, am trecut direct la punerea în operă a condiţiilor impuse. Şi astfel, am renunţat brusc la propriile pieţe de desfacere şi la desfiinţarea serviciului militar obligatoriu şi, pe cale de consecinţă şi la doctrina noastră de luptă a întregului popor. Ca prime efecte au fost inflaţia galopantă şi apariţia masivă a corpului de şomeri, mai întâi din rândul armatei, apoi din cel al minerilor. S-a acţionat apoi, pe cale de succesivitate, la distrugerea sistemului bancar românesc şi admiterea pătrunderii unei adevărate cohorte de bănci străine care au acaparat întregul sistem financiar-contabil din această ţară, cu influenţe directe şi imediate asupra capitalului românesc şi asupra nivelului de trai. Odată această aventură desăvârşită, a fost din ce în ce mai uşor ca, prin politica de ptivatizări, orice şomer în dolari sau mărci să vină şi să cumpere bucată cu bucată o întreagă industrie. Industrie care, cu un minim de infuzie de know-how şi cu menţinerea propriilor pieţe, putea să plaseze ţara noastră în rândul jucătorilor importanţi în această zonă economică a lumii. Înlocuind doctrina internaţionalismului proletar cu cea a globalismului multicultural s-au aruncat peste bord mijloacele de întrajutorare cărora le-a luat loc, pe cale naturală, principiul concurenţei de piaţă cu regulile ei de care-pe-care. Profitându-se de tarele perioadei de suzeranitate a Înaltei Porţi şi a domniilor fanariote, tare ce s-au perpetuat până la finele veacului al douăzecelea şi revigorate imediat după 1990, cei ajunşi să dispună de guvernările ţării aflate deja în derivă şi-au umplut „lăzile de zestre" şi au pus zălog pământul ţării, solul şi subsolul, apele şi viaţa oamenilor. Rămaşi fără locuri de muncă, fără mijloace de venit, cu pământul retrocedat dar fără mijloacele necesare de lucrare a acestuia, mare parte din forţa calificată de muncă a luat drumul pribegiei, iar foştii cooperatori din agricultură au ajuns să satisfacă muncile necalificate din agricultura unor ţări precum Spania, Italia şi Germenia. Din lipsă de mijloace materiale ale părinţilor, copiii au început să părăsească şi/sau să ocolească şcoala, înscriindu-ne din nou pe curba, o curbă crescătoare, analfabetismului. Pe aceeaşi linie a lipsei de finanţare, starea de sănătate a populaţiei s-a înrăutăţit, au reapărut o serie de boli ce se considerau deja eradicate, a crescut exponenţial incidenţa bolilor „mâinilor murdare", expresie directă a subdezvoltării şi a traiului de subzistenţă. Iată pe scurt şi incomplet spectrul pe care preşedintele Klaus-Werner Johannis ne îndeamnă să-l sărbătorim ca pe un jubileu al fericirii!!!

ALLA VOLCOVA

Sau cum ne-a fărâmițat UE industria?

VALEA DÂMBOVIȚEI... „VALEA PLÂNGERII"

Doamne... vino Doamne!... Să vezi ce-a mai rămas din industria Dâmboviţeană

Prin Dâmbovița, nu mai trecusem de mulți ani, când coşurile furnalelor şi a industriei fumegau intens dovedind că şi aici, ân Dâmbovița, oamenii s-au sacrificat suferind de foame şi de frig, când au construit aceste mari obiective. Trecând pe Şoseaua de Centură a municipiului Târgovişte, am văzut un peisaj halucinant materializat prin distrugerea până la temelie a unui important combinat de oțeluri speciale necesare industriei de apărare dar şi a industriei româneşti. La început am crezut că este vorba de un vis urât. Am oprit maşina, şi cum nimeni nu ne-a întrebat ce vrem, şi de ce ne-am oprit, ne-am uitat cu interes la maldărele de moloz rezultat în urma demolării acestor obiective ale economiei româneşti. Pentru ca cititorul să înțeleagă, facem o precizare deosebit de importantă asupra cauzelor acestuimare dezastru economic care a dus la lipsirea unui loc de muncă a peste 20.000 de cetățeni ai oraşului Târgovişte şi satelor învecinate. Trebuie precizat că, în primul rând, vina importantă o poartă clasa politică conducătoare, care încă din 1990, prin aprecierea primului ministru Petre Roman, „industria românească, un morman de fier vechi", a dat startul marelui dezastru românesc de pe întreg teritoriul. Acest obiectiv, prin distrugerea lui, s-a datorat înțelegerilor între cele două mari puteri America şi Fostul URSS, care şi-au împărțit România după propriile sale interese. Sovieticii au luat aproape întreaga industrie de prelucrare a metalelor, probabil pentru a nu mai face concurență marilor furnale ruseşti. Pentru restul localităților de pe Valea Dâmboviței, la „masa împărțirii prăzii", au stat Centrala electrică de la Doiceşti care încă nu a fost demolată până în temelii, pentru că interesul nemților a fost doar cantitățile imense de zgură, care stătea nefolosită de managerii Centralei electrice de la Doiceşti. În schimb, această zgură a fost mană cerească pentru firma „NIBIOLA", „SOCERAM", care după închiderea minei de la Aninoasa, unde au rămas fără loc de muncă câteva sute de mineri, au inițiat o importantă afacere pe termen lung, cu profituri uriaşe, prin „cărămida pentru construcții Soceram". Cetățenii spun că prin privatizarea haldelor de steril rezultat în urma arderii cărbunelui de la Centrala Doiceşti, societatea multinațională nominalizată, a scos profit de pest e10 mii ori valoarea haldelor de zgură. Ne punem întrebarea: cum de doamna Procuror General Codruța Kovesi, nu se preocupă de aceste mari fraude şi se ocupă doar de unele persoane care într-adevăr, şi ei s-au înfruptat sau mai bine zis, au ciugulit doar din bogățiile României. De ce doamna Procuror general nu are curaj să se ia la trântă cu marile concerne venite din Occident, care au distrus obiective majore ale industriei româneşti, aşa cum arătăm în continuare.

Distrugerea la Pucioasa a marii Fabrici de Textile

localitatea Pucioasa este cunoscută de sute de ani, ca fiind locul unde se extrage „pucioasa", materia primă pentru praful de puşcă, dar şi pentru apele minerale care au determinat încă din anul 1860 să fie declarată Stațiune Climatelică. Acum cca. 40 de ani, prin efort colectiv al românilor, la Pucioasa s-a construit o întreprindere textilă unde lucrau cca. 2000 femei. Am spus lucrau, pentru că, de vreo câțiva ani, cu spijinul unor unor consilii de administrație incompetente şi mituite, Textila Pucioasa a ajuns în pragul ruinei şi implicit, aproape 50 mii oameni de pe această vale, au rămas fără locuri de muncă. dacă avem în vedere faptul că mijloacele media în prezent „trag clopotul ca la mort" şi că în viitor pensionarii nu-şi vor mai primi pensiile, putem

spune că dezastrul de la Pucioasa, Aninoasa şi de la celelalte obiective de pe Valea Dâmboviței, vor avea reverberații asupra stării națiunii române. Iată imaginea fostei întreprinderi textila.

Fabrica de Ciment Fieni – Regina Cimentului Românesc

Localitatea Fieni, pe lângă legendarii ostaşi ai armatei române care şi-au dat viața pentru apărarea granițelor României în războiul din 1916-1918, din rândul cetățenilor din Fieni, murind peste 200 dintre ei, este cunoscută încă de la începutul sec. XIX când clasa politică şi Regele Carol I, la începutul anului 1900, au pus bazele construcției unei Fabrici de Ciment. Peste 100 de ani, aceasta a produs cel mai bun ciment din Europa, ciment care a contribuit esențial, alături de vechea fabrică de ciment de la Câmpulung Muscel, Bicaz şi Medgidia, la dezvoltarea impetuoasă a dezvoltării construcțiilor în România. Pe această fabrică de ciment, la masa împărțirii bucatelor, au participat investirori germani care pe un preț derizoriu, şi-au însuşit construcțiile, utilajele şi terenurile într-o suprafață deosebit de generoasă. Fabrica de Ciment de la Fieni va avea existența asigurată, datorită materiei prime pentru câteva sute de ani. Rămâne în schimba ca Parchetul general al României, Parchetul DNA să se autosesizeze cu privire la condițiile privatizării acestui obiectiv, iar dacă vor constata nereguli grave în procesul privatizării, cei vinovați să fie traşi la răspundere.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 317 DIN 4-23 FEBRUARIE 2016

COMPONENȚA GUVERNULUI SORIN GRINDEANU

LISTA miniştrilor din cabinetul SORIN GRINDEANU

Vicepremier şi ministru al Dezvoltării: **SEVIL SHHAIDEH**
Vicepremier şi ministru al Mediului: **DANIEL CONSTANTIN**
Ministru delegat pentru fonduri europene: **MIHAELA TOADER**
Ministrul Muncii: **OLGUȚA VASILESCU**
Ministrul Economiei: **ALEXANDRU PETRESCU**
Ministrul de Externe: **TEODOR MELEŞCANU**
Ministrul de Finanțe: **VIOREL ŞTEFAN**
Ministrul Justiției: **FLORIN IORDACHE**
Ministrul delegat pentru afaceri europene: **ANA BIRCHALL**
Ministru de Interne: **CARMEN DAN**
Ministrul Agriculturii: **PETRE DAEA**
Ministrul Apărării: **GABRIEL LEŞ**
Ministrul Sănătății: **FLORIN BODOG**
Ministrul Transporturilor: **RĂZVAN ALEXANDRU CUC**
Ministrul Culturii: **IONUȚ VULPESCU**
Ministrul Educației: **PAVEL NĂSTASE**
Ministrul Cercetării: **ŞERBAN VALECA**
Ministrul Energiei: **TOMA PETCU**
Ministrul Apelor şi Pădurilor: **ADRIANA PETCU**
Ministrul Comunicațiilor: **AUGUSTIN JIANU**
Ministrul Tineretului: **MARIUS DUNCA**
Ministrul consultării publice şi dialogului social: **GABRIEL PETREA**
Ministrul delegat pentru relația cu Parlamentul: **GRAȚIELA GAVRILESCU**
Ministrul pentru Mediul de Afaceri: **FLORIN JIANU**
Ministrul Turismului: **MIRCEA DOBRE**
Ministrul pentru Românii de Pretutindeni: **ANDREEA PĂSTÎRNAC**

PSD	PSD	ALDE	PSD	PSD	PSD
Mihaela Toader	A. Petrescu	T. Meleşcanu	Ana Birchall	Carmen D. Dan	Petre Daea
tehnocrat	PSD	ALDE	PSD	PSD	PSD
Pavel Năstase	Şerban C. Valeca	Toma Petcu	Viorel Ştefan	Florin Iordache	Adriana Petcu
PSD	PSD	PSD	PSD	ALDE	tehnocrat
Florian Bodog	Marius A. Dunca	Răzvan A. Cuc	Gabriel Petrea	G. Gavrilescu	Florin N. Jianu
PSD	PSD	PSD	tehnocrat	PSD	PSD
Gabriel B. Leş	Ionuț Vulpescu	Lia O. Vasilescu	Augustin Jianu	Mircea T. Dobre	A. Păstârnac